

in fact o

Fuksit juhlivat uusia haalareitaan.

sivu 12

Vision of Responsibility.

sivu 20

Seminaari kokosi eurooppalaiset tutaopiskelijat Tampereelle

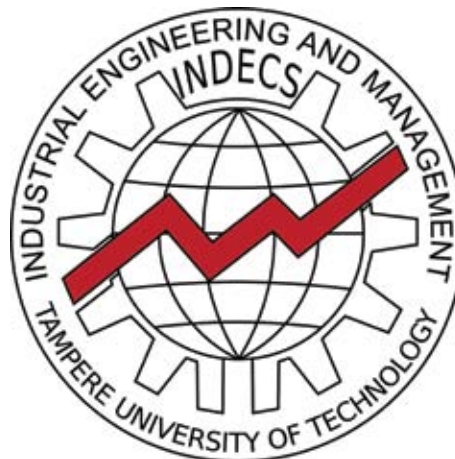

***Näin käyttäydyt
vuosijuhlissa***

sivu 24

***Uusi hallitus
esittäytyy***

sivu 26

Päätoimittajan tajunnanvirtaa

Uusi vuosi, uusi päätoimittaja ja uudet kujeet, mutta myös nippu vanhoja niksejä. Hallitus pääsi taas vaihtumaan ja siinä sivussa meikäläinenkin hyppäsi Infacton ruoriin. Kiitokset vielä vastaehdokkaalle tiukasta kisasta ja kaikille äänestäjille luottamuksesta. Saatte sitten vuoden kuluttua päättää, kuinka hyvin olen onnistunut olemaan sen arvoinen. Kuva on toki vähän tylsä, mutta katsotaan, löytyykö siihen vuoden mittaan parempi versio.

Vaalipuheissani taisin lupailla uudistuksia ainakin ulkoasun puolella. Toistaiseksi mennään vanhalla teemalla, mutta kuluvan vuoden aikana sitä on tarkoitus hiukan päivitellä. Mitään kovin radikaalia ei ole tarkoitus toteuttaa, sillä seähän ei ole kenenkään etujen mukaista, että lehti muuttuu koko ajan niin, ettei sitä tunnista. Luvassa on kuitenkin pientä hiomista vähän selkeämpään suuntaan erityisesti kannen osalta.

Tärkeintä lehdessä on kuitenkin, että se tuo lukijalleen jotain lisäarvoa. Siksi haluankin haastaa jokaisen kertomaan rehellisen mielipiteensä lehdestä ja antamaan palautetta sen toimituksesta. Kaikki ideat juttutoiveista pienten yksityiskohtien viilaukseen, ja mihin tahansa niiden ympäriltä, ovat tervetulleita, ja pyrin huomioimaan ne mahdollisimman hyvin toimitustyössä. Omia kirjoituksia saa myös mielellään lähettää, sillä hyviä juttuja ei koskaan ole liikaa.

Vaan tässä se nyt on, vuoden ensimmäinen Infacto. Alku meni vielä vähän opetellessa ja aika-
taulukin venyi aavistuksen, mutta siitä huolimatta tämäkin kirjoitus saatiin paperille asti. Käypä seuraavaksi peremmälle ja tutustu, mitä kaikkea killassa on tapahtunut alkuvuoden aikana. Myös uusi hallitus saa suunvuoron ja esittäytyy yleisölle.

Harri Pakkala

Julkaisija ja kustantaja:

TTY:n tuotantotalouden kilta Indecs

indecs-hallitus@indecs.info

Päätoimittaja ja taittaja: harri.pakkala@tut.fi

Painopaikka: Juvenes Print, Tampere

Painomäärä 130 kpl

www.indecs.info

2. maaliskuuta 2009

Tampere, TTY

Indeksit (sisällysluettelo)

Vakioindeksi	Sivu
Puheenjohtajan palsta	4
Elämän aakkoset	6
Alumnin terveiset	7

Tapahtumaindeksi	Sivu
Mömmöm-kisat	8
Pikkujoulusauna	10
Fuksien haalarisauna	12
Kyykkä	14
FuksiXQ	16
Yrityspäivien sauna	18

KV-indeksi	Sivu
Vision	20
Estiem Council Meeting	22

Yleisindeksi	Sivu
Vuosijuhlaetiketti	24
Hallitusesittely	26
TEK Uutiset	33
Kesätyöt	34
Hervannan anatomia	35

Puheenjohtajan palsta

Uusi vuosi, uusi hallitus ja uusia ihmisiä ja kenties jotain uuttakin luvassa

Taas on vuosi vaihtunut ja uusi alkanut. Uusi hallitus on tarttunut vallankahvaan ja alkanut toteuttaa itseään parhaansa mukaan. Tämän vuoden toimijoidemme joukossa on aktiivisia jäseniä mukavan tasaisesti aina fukseista neljänteen vuosikurssiin asti. Tarkemman esittelyn hallituksestamme löydät lehden sisäsivuilta.

Istuimme alkuvuodesta hallitusporukalla alas ja mietimme, mitä haluamme saada aikaiseksi kuluvan vuoden aikana. Asettamiemme tavoitteiden pohjalta pyrimme kehittämään kiltatoimintaa harppauksin kohti parempaa tulevaisuutta, sillä se joka ajattelee saavuttaneensa päämääränsä ei enää kehity itseään. Tavoitteemme on tehdä hallituksen toiminnasta avoimempaa ja samalla kannustaa jäseniämme entistä enemmän osallistumaan tapahtumien ideointiin ja järjestelyihin. Kaikenlainen palaute on erittäin tervetullutta joko uutukaisen tapahtumapalautteen kautta nettisivuilla ja kiltahuoneella tai vaikka ihan kasvojen kautta. Toinen tärkeä tavoite vuodelle on jatkaa suhteiden kehittämistä koulumme muihin kiltoihin

hin muiden yliopistojen ainejärjestöjä unohtamatta. Suosittelemme lämpimästi osallistumista myös muiden kiltujen tilaisuuksiin ja saunailtoihin. Näistä tapahtumista jää helposti käteen iso liuta uusia tuttavuuksia, joista on hyötyä opiskeluaikojen lisäksi tulevassa työelämässäkin. Vuoden suurimpana haasteena näen sen kuinka luoda yhtäaikaista uutta ja merkityksellistä kiltamme toimintaan säilyttäen samalla vanhan ja arvokkaan.

Mitäkö uutta olemme sitten saaneet tähän mennessä aikaiseksi?

Kevään aikana tulee kokoontumaan hallopediemme vetämä kaikille avoin opintotoimikunta, jonka tarkoituksena on kerätä kaikenlaista palautetta ja kehitysehdotuksia Teollisuustalouden laitoksen kurseista sekä toiveita kurssien jaksottamisesta eri periodeille. Toimikunnan vetäjät vievät tätä palautetta sitten eteenpäin laitoksen suuntaan. Nettisivuillemme on ilmestynyt keskustelufoorumi, jossa jäsenillämme on mahdollisuus lukea hallituksemme tekemistä päätöksistä, saada ennakkotietoa tulevasta tapahtumasta, vaikuttaa tapahtumien sisältöön tai keskustella muuten vaan. Lisäksi kiltahuoneemme järjestys on muuttunut, minkä ansiosta saimme siitä entistä tilavamman. Kiitokset myös TV:n lahjoittaneelle Jaakolle. Kiltiksen seinältä löytyy nyt myös ohjetaulu, jonka ohjeet kannattaa pitää mielessä, jotta saamme jatkossakin viettää aikaamme siellä.

Maailmalla on tapahtunut viime aikoina kummia, yrityksiä kaatuu kuin heinää myrskytyulella ja ihmisiä pelotellaan synkkääkin synkemmällä lamapeikolla. Vaikka lamapeikko on ylettänyt tassunsa jo Suomeenkin asti, järjestetään tänäkin vuonna kaikkien juhlien isoäiti, kiltamme vuosijuhlat. Vuosia tulee täyteen tänä vuonna 23. Toivonkin näkeväni mahdollisimman monen opiskelijan sekä yrityksen edustajan näissä juhlissa tappamassa lamaa kanssamme. Vuosijuhlat ovat hyvä vastapaino arkiselle puurtamiselle tenttikirjojen ja harjoitustöiden parissa. Kannattaa nauttia myös talvesta ja sen lumisista maisemista ennen kuin kevät ottaa taas yliotteen ja wappu alkaa.

Iloista kevään odotusta ja nähdään kevään aikana killan tapahtumissa!

- Miikka

How often do you get the chance to test your future job?

McKinsey Helsinki office is looking for active and ambitious students with outstanding record for the **Helsinki Internship** program for Fall 2009 and Spring 2010.

The 8–12 week internship program is designed to acquaint you with McKinsey's integrated approach to problem solving, teamwork, and client engagements, and it offers a valuable work experience as a management consultant intern.

During the internship you will serve as a full-time member of a selected McKinsey project team. You will work with McKinsey experts from around the world and receive day-to-day coaching from your project manager and team members.

Are you interested in working in a challenging environment? Do you possess distinctive analytical and problem solving skills as well as initiative and drive? In addition, you should have 120 study points or more to apply.

Apply for the internship by March 31, 2009 by filling in an online application at www.mckinsey.fi

Soldier (detail), Vesa Pesonen.

McKinsey&Company

Elämän aakkoset

Erkki Uusi-Rauva

Tämänkertaiset aakkoset on laatinut professori Erkki Uusi-Rauva teollisuustalouden laitokselta. Useimmille Erkki lienee tuttu yhtenä Teollisuustalous-kirjan kirjoittajista.

Alku osuu vuoteen 46

B lienee nykyinen kuntoisuusluokka

Country passissa FIN

Dr ammatillinen perustutkinto

EUR omat nimikirjaimet

Festiassa työhuone

GNP:n lasku huolestuttaa muitakin

Helsinki syntymäpaikka

Industrial Management laitos englanniksi

Jääkiekonkin ystävä

Koneteekkari vm 65

Large yleensä kokona sopiva

Management Accounting ammatinharjoituksen ytimessä

Nykyisessä virassa vuodesta 92

Otaniemessäkin opettajana 16 vuotta

Puhumalla selviää näissä töissä usein

Quality tavoitteena vaikei aina onnistu

ROIn ympärillä asia paljolti pyörii

Suuri ikäluokka – lienemme ongelma kaikissa elämänsä vaiheissa, eläköityessäkin

Tamperelainen kansakouluajoista lähtien

Uusi – sukunimen alkuosa

VW – silläkin ajanut

Www muuttanut monia asioita

XO - mikä ettei

Yliopistoyhteisö työpaikkana antoisa

Z-luku taas ajankohtainen

Älvados kun ei muuta tullut mieleen

Älykkyyttä arvostaa tavattaessa

Öh mitähän tästäkin tuli

Alumnin kuulumisia

Ossi Paija
Marioff

1. Milloin valmistuit? Pää- ja sivuaine?

Valmistuin vuonna 2004 seitsämän vuoden työllä miksatun opintoajan jälkeen. Pääaineenani luin strategiaa ja sivuaineenani tuotantotekniikka. Työskentelin tuona aikana täyspäiväisesti nelisen vuotta joka antoi opituille asioille konkreettista merkitystä, suosittelen.

2. Missä työskentelet ?

Olen töissä maailman johtavalla sumutusfirmalla, Marioffilla. Valmistamamme korkeapainevesisumulaitteet pelastavat ihmishenkiä, suojaavat omaisuutta ja varmistavat asiakkaidemme liiketoiminnan jatkuvuuden. Marioff on osa United Technologies konsernia johon kuuluu mm. Otis, Sikorsky, Bratt & Whitney ja Carrier.

3. Mitä toimenkuvaasi kuuluu ?

Vastaan Marioffilla hotelleihin suuntautuvasta liiketoiminnasta. Vastuulleni kuuluu segmentin globaali johtaminen markkinoinnin, myynnin ja tuotekehityksen suhteen. Käytännössä olen pelinrakentajan roolissa jossa syötän maayhtiöiden myyjille liidejä ja varmistan asiakkaidemme tyytyväisyyden.

4. Miten päädyit sinne töihin ?

Prosessi oli erittäin suoraviivainen, löysin mielenkiintoisen avoimen työnpaikan netistä, kävin haastattelussa ja jo seuraavana päivänä allekirjoitin työsopimuksen.

5. Mikä työssäsi on parasta ?

Nautin työssäni siitä että saan asiakkaan innostumaan ratkaisustamme. Tätä helpottaa se että teknologiamme on vallankumouksellinen verrattuna perinteiseen ratkaisuun joka kehitettiin jo noin 150 vuotta sitten.

7. Kaipaatko opiskelijaelämää ?

Aktiivisena Konsernilaisena olen optimaalisessa tilanteessa tässä suhteessa. Näen usein opiskeluajan ystäviäni ja tutustun vuosittain uusiin. Kuulen jatkuvasti uusimmat uutiset ja trendit opiskelumaailmasta mikä pitää aina mielen virkeänä. Vastaavasti pystyn tarjoamaan opiskelijaystäväilleni linkin työelämään.

8. Missä toivot olevasi viiden vuoden päästä?

Lähitulevaisuudessa ulkomaankomennennus kiinnostaa, mutta pitemmällä perspektiivillä haluan pysyä tietysti Suomessa.

9. Terveiset Tuta-opiskelijoille?

Painotan John F. Kennedyn ajatusta, "Some men see things as they are and ask why. I see things that never were and ask - why not." Lisäksi kehotan kaikkia välttämään konditionaalien käyttöä. Tietysti.

- Ossi Paija

Teksti: Arttu Hujanen
Kuvat: Toimitus, Arttu Hujanen

Mömmöm-kisat 11.12.

Kovaa peliä pöytälätkän ja Ski Jumpin mestaruuksista

Puskaradion ja moninaisten interaktiivisten ärsykkeiden johdattamina saapui sekalainen joukko pöytälätkän ja Ski Jumpin ystäviä Kappelisalin edustalle harmaana pikkujoulupäivänä. Noin kahdenkymmenen uroksen (naiset ilmeisesti kokivat lajit liian fyysisiksi) lauma alkoi kiehua levottomana kellon lähestyessä viittä. Kellon kalahtaessa tasan innokkaimmat olivat jo ryntäämässä sisään vielä varattuun saliin. "MEIDÄN maksamaa aikaa! Haetaan talitkot ja soihdut!" -huudot alkoivat kaikua käytävässä salin pysyessä edelleen varattuna, vaikka kello oli jo minuutin yli. Viimein, 3 MINUUTTIA YLI TASAN, pelokkaat väärintekijät luikkivat häntä koipien välissä ulos ja välttelivät kiihtyneen joukkomme katseita. Järkytykseksemme huomasimme myös armaan Muumimammamme, Johannan, syntisten joukossa. Salin viimein tyhjennettyä otimme sen haltuumme ja teimme siitä sisustuksen uudelleenjärjestelyllä oman kuningaskuntamme. Kuningaskunnan, jossa vain pöytälätkällä ja Ski Jumpilla oli väliä.

Pöytälätkään olisi ollut enemmän osallistujia kuin resursit sallivat. Jouduimme rajoittamaan osallistujien määrän vain 16 osallistujaan. Totaalinen overdemand yllätti järjestäjät täysin osallistujamäärän yli kolminkertaistuessa viime vuodesta.

Pelit olivat viiden minuutin mittaisia. Fyysinen kontakti oli kielletty ja sääntöjen noudattamista valvoi jokaisessa pelissä tuomari. Kisat olivat turnausmuotoiset – vain voittamalla kaikki pelit pystyi voittamaan mestaruuden. Riemunkiljahdusten ja häviön katkerien mölinöiden siivittämänä osallistujien määrä pieneni peli peliltä kunnes jäljellä oli enää neljä osallistujaa.

Seitsemän minuutin pituisessa pronssipelissä kohtasivat nuoruuden into ja kokemus. Trilleri Jesse "Hauska-Jesse" Valtasen ja Jesse "Tukka" Kivilän välillä sai tunteet kuumenemaan niin kaukalossa kuin katsomossakin. Jatkoajalle edenneen matsin ratkaisi lopulta Hauska-Jessen kylmä tyyneys ja kokemus Tukka-Jessen sortuessa hermoiluun ja virheisiin. Jesse Valtanen voitti pöytälätkän MÖMMÖM-pronssia maalein 4-3.

Illan epätasaisin kamppailu käytiin kymmenminuutissa finaalissa Joonas "Jonttu" Olkkosen ja Ville Kukkonen välillä. Villen taituruuden rinnalla Joonaksen peli näytti lähinnä jälkeenjääneiden lasten nappulaliigan jumbofinaalilta. Maaliosoitin eteni miltei keskeytymättömällä liikkeellä eikä puolien vaihdostakaan ollut apua Joonakselle. Peli loppui Villen YLIVOIMAISEEN voittoon 13-1. Ville Kukkonen voitti MÖMMÖM-mestaruuden ja Joonas Olkkonen MÖMMÖM-hopean.

Alun teknisten ongelmien jälkeen Ski Jump piirtyi lopulta Kappelisalin seinälle (kiitokset datatoimari seniorille ja juniorille). Massiivisen osallistujamäärän takia mäki-kisoissa jouduttiin turvautumaan karsintoihin. Puijossa hypätyistä karsinnoista pääsivät jatkoon seuraavat henkilöt (pistejärjestyksessä): Lauri V, Osku, Harri, Jobs, Kasvi (Henri P) sekä Epic Fail. Laurin suoritukselle (126,3) antaa painoarvoa karsintojen huonoin suoritus, Valtasen Jessen 64,3 pistettä.

Finaalikuusikon paremmuus ratkaistiin Mäkiweekin kokonaissuorituksen perusteella. Illan dramaattisin hetki koettiin Laurin hyppääjän loukatessa itsensä Mäkiweekin ensimmäisen kisan karsinnoissa. Lauri ei päässyt hyppäämään ensimmäisessä kisassa pisteistä. Mäkiweekin loputtua oli voittaja miltei yhtä selkeä kuin pöytälatkäsäkin. Päätoimittajamme, Harri "Runopoika" Pakkala vei MÖMMÖM-mestaruuden nimiinsä pistein 936,4. Hopealle sijoittui Henri "Kasvi" Planting pistein 582,5, pronssille Oskari "Osku" Helminen pisteillä 511,6.

Illan sankarit saivat sarvikruunut päähänsä Teekkarisaukulla täpötäyden oleskelutilan osoittaessa suosiotaan. Kisat olivat antoisat ja tiukat. Molemmissa lajeissa oli erittäin tasokkaat osallistujat muutamaa tapausta lukuun ottamatta. Ensi vuodelta odotetaan entistäkin tiukempia kisoja ja vähintään yhtä suurta osallistujajoukkoa. Kenties myös muutama nainenkin eksyisi paikalle.

Kiitokset kaikille osallistujille ja järjestelyissä auttaneille.

MÖMMÖM-kisat 2008 tulokset:

Pöytälatkä:

1. Ville Kukkonen
2. Joonas Olkkonen
3. Jesse Valtanen

Ski Jump:

1. Harri Pakkala
2. Henri Planting
3. Oskari Helminen

Teksti: Niklas Luukkanen
Kuvat: Toimitus

Tontut vauhdissa

Indecsin ja Man@gerin pikkujoulusauna 11.12.

Valmistautuminen pieneen jouluun alkoi jo hyvissä ajoin: nimittäin viikkoa ennen suoritettiin ilmoittautuminen legendaariseen Herwanta-peliin. Ilmoittautuminen onnistui valtaisan sekasorron keskeltä, Indecsilta mukaan saatiin kokonaista kaksi (2) fuksijoukkuetta.

Valmistautumistamme varjostivat villit huhut ja väärinkäsitykset pelin kulusta. Esimerkiksi kaikki juomat tulisivat muka olemaan saunanlämpöisiä. Kylmät väreet juoksivat niskaani pitkin: kuinka joku sydämetön voisi pilata monta kalenterillista halpaa mallasjuomaa lämmittämällä ne saunassa. Lähes toivomme menettäneinä selvisi onneksi, että pelkästään sakkopilsnerit olisivat näitä saunan lämpimän syleilyn kokeneita.

Odotellessamme pelin alkua Teekkarisaunalle aloitimme muiden joukkueiden psyykkaamisen (pelin lopputuloksesta voi päätellä tämän onnistumisen). Eräs pahimman kilpailijajoukkueemme keulahahmoista alkoi muuttaman kurkunleikkaaja-elkeen jälkeen käydä kuumana kuin hellankoukku.

Asetuimme lähtötelineisiin. Parin kierroksen jälkeen tilanteemme näytti hyvältä: olimme vallanneet Indecsin kiltahuoneen ja vierailleet vasta kertaalleen vastustajien omistamassa kiinteistössä. Pisteitä olisi tässä vaiheessa kuulunut olla 7, mutta armoitettu takan päällä keikkuva pisteidenlaskija olikin kääntänyt tilanteemme pääläelleen. Taulusta oli optisesti havaittavissa vaivaiset 3 pistettä. Vastalauseitamme ei kuultu, ja pelinjohtaja tuomitsi purnauksemme selittelyksi ja määräsi sakkoja. Lisärangaistusten pelossa vaikenimme joukkuettamme kohdanneesta vääryydestä.

Pelin edetessä sakkopilsnerit tulivat tutuiksi. Oli mieltä ylentävää päästä vyöryttämään noppaa, heiton ainoa merkitys oli sakotuksen määrä. Kun osaksemme koituneiden sakkopilsnerien määrä ylitti kymmenen, oli pakko turvautua röyhkeyteen: pelisilmää käyttäen eräs sakko hävisi roskasäkin sisuksiin.

Pelinjohtaja piti yllä sangen nopeaa tahtia, mutta siitäkin huolimatta peli päättyi 45 minuutin kuluttua alkamis-

taan. Joukkueemme sijoittui hienosti pistesijalle 4. Huomioitavaa on, että voittajatkin olivat vasta 4:nneksi viimeisiä.

Ensimmäisen ja toisen Herwanta-pelin välissä suoritettiin syksyn superfuksien nimeäminen ja palkitseminen. Indexsin puolella taisto oli tiukka ja verinen, eroksi saatiin lähes infinitesimaalisen pieni ero. Voittajat sanelevat historian, joten tästä on mahdollisesti luettavissa lisää myöhemmin.

Herwanta-pelin jälkeen oli aika siirtyä saunatiloihin. Tässä vaiheessa koettiin illan ikimuistoisin hetki, kun kuumassa kopissa hiljennuttiin hyräilemään harras jouluvirsi, Maa on niin kaunis. Vallinnut harmonia kuitenkin särkyi jäädyttelytaukojen aikana. Ulkona ryöpsähti valloilleen II lumimaailmansota, jonka tuoksinnassa toteutettiin muutama karmaiseva sissi-isku, joissa ei edes sivullisia säästetty. Tulitaukojen aikana ulkona kerrotaan havaitun lumienkelkuoron. Silminnäkijöiden mukaan ”jotain sätki ennen niin puhtaassa lumessa”. Haastattelua varten tavoitetut enkelit pyytävät myös huomioimaan, että oli kylmä.

Tonttuilu jatkui myöhäiseen yöhön asti, mm. miesten lannevaatteet olivat varkauksien myötä kutistuneet käsi-pyyhe-tasolle. Tässä vaiheessa iltaa raportointi rajoittuu

toimittajaltamme kiukaan kihinaan ja Rasputtimen sivujen kahinaan, saunominen toteutettiin pitkän kaavan mukaan. Saunominen ehti jo kertaalleen loppua, kun ilmeisesti kiukaan ajastimen mitta tuli täyteen, mutta vieteriin saatiin jostain vielä taiottua lisää jenkaa. Lämpimästä saunasta oli vasta pyyhekuivana mahdotonta kieltäytyä, joten löylyn viskontaa jatkettiin vielä pienellä porukalla.

Kaikki hyvä loppui tälläkin kertaa aikanaan, ja puolen yön jälkeen jokaisen oli aika siirtyä Teekkarisaunan eteiseen perinteiseen kenkien ja takkien arpajaisiin. Koska kaikki eivät ehtineet nähdä joulupukkia, ”tuo kahdet - löydä yksi kenkä” -kisailu toimi monelle korvaavana ohjelmana. Toivon mukaan joulukuusi tuli tänäkin vuonna kaikesta huolimatta joka pitäjään.

Teksti: Jesse Kivilä
Kuvat: Toimitus

Haalarisauna

Fuksien pitkä odotus palkittiin

Tämän vuoden haalariprojekti oli kovan haasteen edessä, koska maailmalla satoa niittänyt taantuma tulisi ilman muuta näkymään myös perinteisessä mainosmyynnissä. Haaste otettiin kuitenkin vastaan ja haalariprojektin alkuaikoina puhkuimme itseluottamusta ja olimme todella ylioptimistisia tulevan projektin suhteen. Syksyn edetessä kävi kuitenkin ilmi, että haalarien saaminen tulisi olemaan työn ja tuskan takana. Emme lannistuneet vastoinkäymisestä huolimatta missään vaiheessa, vaikka epätoivo hiipi välillä lahkeista sisään. Päättäväisinä puskimme läpi vaikeuksien ja 5.2. saimme palkintomme: vitivalkoiset uudet haalarit, joissa NESTE OIL varmasti erottuu! Iso kiitos vielä haalaritiimille, mainosmyyjille, juomatoimittajille ja kaikille niille, jotka osallistuivat projektiin jollakin tavalla!

Haalarisauna järjestettiin tänä vuonna Lääketieteen Kandiseurauksen saunalla, Amos-klubilla. Haalarisaunan valmistelut antoivat olettaa, että tulossa olisi loistava ja kostea ilta. Juotavaa oli nimittäin varattu niin paljon, että ne piti kuljettaa saunalle kahdella eri autolla! Oma reaktioni saunalle saapuessani oli "Wau". Puitteet ainakin olivat iltaa varten kunnossa! Tapahtumavastaavamme olivat nähneet paljon vaivaa, joten tarjontapuoli oli myös mallillaan. Boolista pelättiin alun perin fuksikilleriä, mutta onneksi illan tarjoilukruunun jalokivi ei ollut täysin puhdasta

ainetta. On kuitenkin pyydetty huomauttamaan, että booli kyllä ajoi asiansa! Saunalle osallistui laaja asiakaskunta ulottuen fukseista tutorien ja Indecsin hallituksen kautta aina ulkkareihin asti.

Jokainen haalarinsa tilannut sai omansa heti saapuaan saunalle. Innostus oli käsin kosketeltavissa, kun haalarien omistajat alkoivat silmät säihkyen sovittella uusia ykkösiään ylleen. Haalareiden sitominen lantionlempiin, että Indecs-käyrä varmasti näkyy, osoittautui lähes mahdottomaksi tehtäväksi. Pitkällisen sovittamisen jälkeen jokainen sai haalarit ainakin jotenkin päällensä ja illan virallinen osuus saattoi alkaa. Jo tässä vaiheessa osa juhlijoista, myös allekirjoittanut, oli ymmärtänyt mikä oli illan tarkoitus (juomien tuhoaminen) ja meno alkoi selvästi rentoutua.

Ensimmäisenä virallisena ohjelmanumerona oli haalariprojektimme puheenjohtajan puhe. Lauri puhui yleisölle haalarien perinteisestä suojaavasta tarkoituksesta ja niiden erityismerkityksestä saunassa. Lauri oli tullut kieroutuneesta miehestään siihen tulokseen, että haalarit on tarkoitettu haalarisaunalla nimenomaan suojaamaan saunoja hikoilulta. Itse totesin haalarien suojaavan vaikutuksen juomankaadossa. On yllättävän

vaikeaa muuten juoda täydestä olut-/lonkerotölkistä... Lattioiden tahmaisuudesta ja omien sukkien likakonsentraatiosta päätellen joku muukin oli illan aikana kaatanut juomaa jonnekin muualle kuin omaan suuhunsa tai mukiinsa.

Tapahtumavastaavamme olivat valmistaneet komeat palkinnot jokaiselle mainoksen myyneelle. Erityismaininnan saivat Ville Haapasalo, Thomas Vesimäki ja Lauri Haavikko. Pariskunta Haapasalo&Vesimäki kunnostautui mainosmyynnissä ja herra Haavikko suunnitteli vuosikurssimme komean kurssilogon. Taiteilija oli selkeästi hakenut innoitusta "Tutankhamon" -logoonsa etelästä jostain kamelioiden synnyinseuduilta. Myös fuksikapteenimme Lauri "Late" Pitkänen palkittiin pitkällisestä uuras- tuksesta eksyneiden lampaiden kaitsijana. Amos- Klubilla ei ole uima-allasta, mutta kyllä jotain jäynää piti Laten pään menoksi keksiä...

...joten ei kun kunnon ryhmärynnäköllä Late seuraavaksi suihkuun, kylmään sellaiseen. Näin osoitimme kiitollisuuttamme ja arvostustamme lapsenvahdille. Voit Late olla ylpeä, meistä kasvaa vielä kelpo teekkareita! Nyt oli kaikki pakollisen viralliset löpinät löpisty ja oli aika keskittyä olennaiseen, eli juomiseen. Ruoka upposi yleisöön kuin kivi ja juoman menekki oli vieläkin parempi. Järjestimme vielä yhden suuren yhteishyökkäyksen ja kannoimme PJ-Laurin isomman kaimansa jalanjäljissä kylmään suihkuun.

Sauna oli kaiken aikaa ollut lämpimänä ja nyt oli aika nauttia kunnon löylyistä! Ilman haalareita tosin saunoimme, PJ-Laurin puheen opetuksesta huolimatta. Heti kävi selväksi, että sauna tulisi olemaan erittäin miesvoittoinen, (ylläri?) mutta onneksi lopulta saunaan uskaltautui myös muutama fuksitar. Saunassa raikasi jatkuvalla syötöllä joko saunojien omat laulut tai sitten Raspusta satunnaisotannalla valitut kappaleet. Saunan aiheuttama kehon nesteveäjä korvattiin tietysti uudella, entistä jalo- malla nesteellä ja viimeistään tässä vaiheessa ihmiset alkoivat todella vapautua. Myös allekirjoittaneen muistivat tapahtumista alkavat tämän pisteen jälkeen olla enemmän tai vähemmän vajanaisia!

Vapautumisen jatkuessa päädyimme loppujen lopuksi viuhautamaan viereisen talon pihalle, jossa teimme parkkipaikalle komeat lumienkelit! Ensimmäisen sotaretken menestyksestä huumaantuneina (vai sittenkin nektarin vaikutuksesta?) päätimme seuraavaksi valita suuremman kohteen. Saunaristiretkeläiset siis suuntasivat seuraavaksi alasti Tampere-talon pihalle, jossa mahdollinen valvontakamera tallensi n. 5-10 nuoren uroon ahterit etuovien laseissa.

Eihän tällainen uroteko ilman huomiota jää ja saimmekin paikallisilta lainvartijoilta kehotuksen olla näyttäytymästä vielä pariin tuntiin, koska aivan kaikki mummut ja mummut eivät vielä olleet nukkumassa. Lainkuuliaisina kansalaisina noudatimme käskyä! Kai/ehkä.

Saunan kanssa oli aika ajoin ongelmia, sillä jostain syystä kiukaamme meinasi jossain kohtaa hyytyä. Asia kuitenkin saatiin korjattua ja saunominen jatkui. Tai yleinen reuhominen, miten vaan. PJ-Laurikin onnistui osittamaan löylykauhan tahtipaukkokäytössä! Pukuhuoneessa oli välillä menossa juomasota, jossa olutta ja muita jumalten juomia kaadettiin jostain syystä kansasaunojien päälle eikä omaan suuhun. Kauheaa juomien tuhlausta! Itsehän siis en moiseen räiskimiseen tietenkään osallistunut! Tällainen edesvastuuton toiminta ei myöskään varmasti helpottanut haalariprojektin (= tapahtumavastaavien) siivousurakkaa aamulla.

Perimätiedon mukaan myös vartija tai parikin oli käynyt tarkistamassa tilanteemme saunalla illan aikana. On yhä epäselvää oliko vartijan ilmaantumiseen syynä ulosleijuva viinanhaju, hangessa olleet paljaiden jalkojen jäljet vai saunalla sattunut hälytys. Ainakaan laskua ei ole hälytyksestä tullut, eli se voitaneen eliminoida epäiltyjen joukosta. Erään huhun mukaan vartijan kanssa olisi vain keskusteltu mukavia ja sen jälkeen toivotettu hyvät illan- jatkot. Tiedä häntä, sillä kukaan ei ole, syystä tai toisesta, kyennyt todistamaan geometrisesti selvästi miksi vartija oli saunallamme.

Koko illan aikana tanssilattia oli varsin ahkerassa käytössä. Saunan jälkeen suurin osa saunojistakin otti suunnaksi muiden juhlijoiden suosiman parketin. Yksi illan huippusuorituksista oli tanssiaskleet sisältänyt karaoke Junnu Vainion Albatrossin tahtiin pöytien päällä. Myös tanssilattian ulkopuolella oltiin huippuvireessä. Sika- osasto kokeili boolinjuonnissa "boolia suoraan hanasta"-tyyppistä juomatekniikkaa varsin menestyksekkäästi!

Ikävä kyllä kaikki mukava/ihana/spektaakkelimainen/mahtava loppuu aikanaan ja niin myös meidän haalarisaunamme. Tässä kohtaa ei kellosta ole enää mitään hajua, mutta puolen yön jälkeen siirryimme tapahtumavastaavien kehoituksesta (ULOS!!!) Love Hotellin suuntaan jatkamaan hyvin (humalaisesti) alkanutta iltaa/yötä. Haalarisaunan pahimmaksi tappioksi voitaneen mainita poikien vessan ovi, joka joutui jossain kohtaa iltaa väkivaltaisen kohtelun uhriksi ja halkesi keskeltä kahtia. Ja laskuhan tuli perässä... Noo, hauskaa oli, ainakin itselläni. Ihmisten olemuksesta, ilmeistä ja jutuista päätellen niin oli kaikilla muillakin. Kiitos kaikille osallistuneille! Aamulla ei tosin enää ollutkaan niin hauskaa...

Teksti: SMV

Kuvat: Toimitus, Johannes Peltola

Kyykkä

Kyykänlyönti, tuo karjalaisten lahja teekkarikulttuurille, on tunnetusti taitolaji. Kun taitoa on joukkueelle suotu vain rajallisesti, on syytä turvautua kokemukseen. Kokemusta joukkueemme, SMV, olikin kerännyt jo vuoden 2005 syksystä lähtien. Ainoa kysymys ennen kevään 2009 mittoja oli, riittäisikö tämä voimavara?

Lähtökohdat Indecsin kyykkäkarsintaan eivät olleet otollisimmat. Edellisen vuoden voitto nosti paineita ja aikakapeikoista johtuen joukkueemme ei päässyt harjoittelemaan kertaakaan vuoden 2008 MM-turnauksen jälkeen. Lisäksi otteluohjelma osoitti ensimmäisen pelin alkavan jo kello 15. 00, jolloin puolet joukkueesta istuisi vielä tiiviisti kandiditaamisessa. Vaikka enteet olivat heikot, olimme jättäneet kaiken tämän oljenkorren varaan. Karsinta ratkaisisi osallistumisen tämän vuoden MM-turnaukseen.

Järjestelyt pelasivat karsinnoissa todella jouhevasti. Uutuuttaan kiiltävät välineet olivat paikalla täsmällisesti ja kentät huippukunnossa. Tarjolla oli myös kuumaa mehua ja grillimakkaraa, joista erityisesti jälkimmäinen otettiin iloiten vastaan. Tunnelma alkoi nousta tasaisen varmasti.

Yleinen sarja oli jaettu kolmeen kolmen joukkueen lohkokoon, joissa kaikki pelasivat toisiaan vastaan. Tässä vaiheessa saimme vastuksiksemme kuvankauniin Kinkkukiusauksen sekä timanttisen kovan Kaizen's Dreamin. Parin ensimmäisen heiton jälkeen pääsimme mukavasti vauhtiin ja karttu lensi jo lähes entiseen malliin. Ja kuin ihmeen kaupalla, molemmat ottelut voitiin kirjata nimiimme.

Tämän jälkeen pelattiin voittajien lohko, joka määräsi yleisen sarjan voittajan. Aina vaarallinen Turles kaatui tiukan kamppailun tuloksena. Itsevarmuuden kohottua kykenimme selättämään kokeneen Reinbeerin, henkisesti sodankäynnistä huolimatta. Mieleen kohosi vuosi 2006, jolloin henkinen kantti mureni MM-turnauksen jatkopeleissä etelä-pohjalaisen huutojoukon edessä. Tästä oppineena osasimme antaa takaisin vähintäänkin samalla mitalla ja sulkea korvamme tarvittaessa.

Killan mestaruus kisattiin vielä erikseen fuksisarjan joukkuetta vastaan. Illan jo pimettyä tämänkin kamppailu saatiin käyntiin ja jälleen kerran kokemus ja nuoruus löivät iloiten kättä. Tässä pelissä kokemus otti kuitenkin yliotteen ja veimme killan mestaruuden nimiimme kiistattomasti, tappioitta.

Varsinaiset MM-mittelöt käynnistyivät lupaavasti, kun joukkueemme edustusnimeksi paljastui "Indecs keltanokat". Se siitä kokemuksen tuomasta edusta. Kaikesta huolimatta kisapäivän aamuna koko joukkue oli saapunut tasan 09.30 pelikenttien takimmaiseen kolkkaan aloittamaan päivän urakkaa. Vastaan asettuivat alkulohkossa oululaiset insinööriopiskelijat, tamperelaisten elämäntaiteilijoiden joukko ja osin Indecsin väreissä edustanut silinteripäisten herrasmiesten ryhmä.

Varsinaiset MM-mittelöt käynnistyivät lupaavasti, kun joukkueemme edustusnimeksi paljastui "Indecs keltanokat". Se siitä kokemuksen tuomasta edusta. Kaikesta huolimatta kisapäivän aamuna koko joukkue oli saapunut tasan 09.30 pelikenttien takimmaiseen kolkkaan aloittamaan päivän urakkaa. Vastaan asettuivat alkulohkossa oululaiset insinööriopiskelijat, tamperelaisten elämäntaiteilijoiden joukko ja osin Indecsin väreissä edustanut silinteripäisten herrasmiesten ryhmä.

Aamulla tunnelma oli vielä pirteä ja peli lähti kulkemaan lupaavasti. Huippusuorituksia ei tälläkään kertaa nähty, mutta eipä niitä liioin tarvittu. Peruspelillä kyykät vähenivät tasaisesti ja otteluvoitot putoilivat yksi toisensa jälkeen. Alkusarja selvittiin siis puhtaalla pelillä. Ylimääräistä hyvää kyykkäpäivään tarjosi myös punavalkoraitaisessa pipossaan hymyillyt tuomarimme, joka onnistui laskemaan jokaisen pelin tuloksen oikein. Liekö ystävänpäivällä ollut osuutta asiaan? Puolen päivän maissa tunnelma oli todellakin jo korkealla ja jatkopelin voitto kirkkaana tavoitteena.

Saavuttuamme iltapäivän peliin havaitsimme vastustajamme verisen kovaksi. Paikalle rynnistänyt viikinkijoukko oli kaikessa mahtavuudessaan myös tiukka pelivastus. Tunteet kuohahtelivat puolin ja toisin kun kyykkien oikeita paikkoja ja pelin sääntöjä selvitettiin miesvoimin. Ilmassa leijui todellinen taistelu ja vastustajalla tuntui olevan ainakin lievästi tekoveren maku suussa. Ja niinhän

siinä sitten kävi että ensimmäisen päädyn voitto vaihtui viimeisen päädyn, ja kokonaisuutena koko pelin, tappioksi ja todellinen juhla saattoi alkaa Hervannan pimenevässä illassa.

Kaiken kaikkiaan vuoden 2009 kyykkätapahtumat osoittautuivat edeltäjiensä veroisiksi, vaikkei menestyksemme ollutkaan aiemmin havaitun nousevan trendin mukaista. Joukkuehenki oli entisestään vahvistunut ja vuosi vuodelta ilon määrä tuntuu kumuloituvan.

Armottomat niitti menestystä MM-mittelöissä

Jos SMV:n menestys jäikin pettymykseksi suhteessa viime vuoteen, yllätti tutan fuksipoikien Armottomat sitäkin iloisemmin selviytymällä pitkälle jatkokierroksille.

Joukkue, johon kuuluivat Hannu Seppä, Petteri Baumgartner, Jari Lantela ja Teemu Sirén sekä ylimääräinen vahvistus Bionerilta, pääsi osallistumaan kisoihin takaportin kautta. Viittä vaille yhdeksältä tehdyissä kyselyissä selvisi, että nimellä Riisimaito ilmoittautunut joukkue ei päässytäkään osallistumaan, joten pojat lunastivat heidän paikkansa kisoissa. Teemun sanoin ”tiukalle veti, mutta juuri sallitun 10 minuutin sisällä ehdittiin pelipaikalle”.

Alkusarjassa vastaan asettui sekalaisia seurueita mm. Jyväskylästä. Vaikka joukkue olikin huumorilla mukana ja alusta asti vahvassa nousussa, irtosi alkusarjan voitto helposti. Jatkokieroksilla vastus koveni, mutta joukkue onnistui silti lyömään mm. tietojohtajien hallituksen ja Maanpuolustuskorkeakoulun joukkeet. Vasta neljännellä jatkokierroksella 16 parhaan joukossa tie nousi pystyyn, kun Lapuan nouseva voima osoittautui paremmaksi. Lopullinen sijoitus joukkueella oli 11.

”Mahtavaa, ens vuonna voittamaan!”

Peleihin pojat olivat ilmeisen tyytyväisiä ja aikoivat lähteä ensi vuonnakin mukaan peleihin. Kuningas alkoholi oli selvästi joukkueen salainen ase, sillä kertoman mukaan pelin taso oli suoraan verrannollinen veren etanolipitoisuuteen. Ensi vuonna taktiikkana onkin lähteä samalla tavalla kuin tänä vuonna, mutta aloittaa tason rakentaminen jo huomattavasti tämänvuotista aikaisemmin ja kovemmin.

Teksti: Elias Vakkuri
Kuvat: Toimitus

FuksiXQ

IBM:lle ja Otaniemeen 22.1.

Keskiviikkoamuna 21.1. ilmassa oli outoa taikaa. Fuksi-palleroiset Indecsiltä ja Managerilta valmistautuivat läh-temään ensimmäiselle ihkaoikealle ekskursiolleen kohti kaukaista ja paljon puhuttua Otaniemen kampusta. Matkalla oli myös tarkoitus katsastaa IBM:n tarjonta, sekä pitopöydissä että tulevaisuuden työnantajana. Tavallisesikin niin fiksut fuksit olivat pukeutuneet tyylikkäästi ja vakuuttavasti, ja mukaan lähtisi myös vanhempia tie-teenharjoittajia laumaa kaitsemaan. Tunnelma oli vähintäänkin latautunut.

Ennen pitkää täyteen ahdettu bussi irtosi TTY:n kodikkaasta laiturista, ja matka saattoi virallisesti alkaa. Värikkäiden vaiheiden, pakollisen Linnatuuleessa pysähtymisen ja hiostavaan linja-autoon hajoamisen jälkeen IBM:n konttori siinsi horisontissa. Siistissä parijonossa siirryimme sisätiloihin, missä kaikille jaettiin nimetyt ja tärkeän näköiset vierailijakortit. Ohjelmassa oli yritysesittely, mutta sitä ennen nälkiintyneet pitkänmatkalaiset piti ruokkia. Tällä saralla isännät todella vakuuttivat, kystä oli kyllä, useampaa lajia ja kaikki hyviä. Toisaalta jännitys ilmeisesti paistoi fuksien kasvoilta niin vahvasti, että nestemäistä rohkeutta suorastaan patistettiin nauttimaan useampaan otteeseen.

Itse esittelytilaisuus alkoi tutustumisella IBM:n yleiseen toimintaan tällä hetkellä ja hieman menneisyydessäkin, minkä jälkeen lavalle nousi esittelijä IBM:n Human

Resources-puolelta. Tämä osuus herätti varsin vilkasta ajatustenvaihtoa esittelijän ja kuuntelijoiden välillä, pohdittiin muun muassa suomalaisten työntekijöiden asemaa suhteessa muissa maissa työskenteleviin. TTY:n edustus ei todellakaan päästänyt IBM:läisiä helpolla, kerta toisensa jälkeen jouduimme tyytymään vastaukseen "en tiedä", hikikarpaloiden kihotessa esittelijän otsalle. Tunnelma oli niin kuuma, että osa kuuntelijoista joutui jopa hakemaan lisää nesteytystä kesken esityksen. Jälkeenpäin saimme kiitosta aktiivisuudesta.

Omasta mielestäni kiinnostavinta antia IBM:llä oli neljän työntekijän esitys omasta toimenkuvastaan ja arjestaan yrityksessä. Mukaan oli saatu jopa yksi TTY:n kasvatti. Ilmapiiri oli rentoutunut, ja luulen, että saimme vain vähän väritetyn kuvan IBM:stä työnantajana. Pakollinen kysymys tenttitulosten merkityksestä sai vaihtelevia vastauksia: ensimmäisen vastaajan alaiseksi ei kuulemma alle neljän keskiarvolla kannata yrittääkään, muut ottivat hieman vapaamman asenteen. Tulos: opinnot kannattaa hoitaa hyvin, mutta ei pakkosuorittamalla.

Pää täynnä tietoa IBM:stä oli hyvä siirtyä rentoutumaan Otaniemeen, missä odottivat sitsit yhdessä Prodekon ja Athenen opiskelijoiden kanssa, siis paikalliset tutalaiset ja tijolaiset. Itselleni kyseessä olivat myös ensimmäiset sitsit, joten olin aluksi hieman hämmentynyt käytössään-
töjen ja juomalaulujen ristitulessa. Vierustovereitteni

ystävällisellä opastuksella pääsin kuitenkin mukaan tunnelmaan. Muilla ei vaikuttanut olevan juurikaan ongelmia, vaan syöminen ja etenkin juominen sujui kuin luonnostaan. Pääkaupunkiseudun ja Tampereen välillä ei myöskään ollut havaittavissa minkäänlaisia jännitteitä, vaan olimme kaikki kuin yhtä suurta perhettä.

Sitseiltä jatkoimme kaikki jatkoille, missä tunnelma kävi todella tiiviiksi pie-nehköstä tilasta johtuen. Päätinkin lähteä monen

muun kanssa tutustumaan Helsingin yöelämään, onhan keskiviikko sentään pikkulauantai. Kuin ihmeen kaupalla selvisimme myös ajoissa takaisin paluubussiin Tampereelle.

Paluumatkalla tunnelma oli väsynyt mutta hyvä: yhden päivän aikana oli ehditty nähdä, kuulla ja kokea paljon. Olimme myös ilmeisesti tehneet niin vahvan vaikutuksen, että osa otaniemeläisistä päätti lähteä mukaamme Tampereelle. Kaiken kaikkiaan erittäin vakuuttava tapahtuma, kiitos siis kaikille järjestäjille ja mukana olleille.

Yrityspäivien saunailta

Jokavuotisten yrityspäivien jälkeen järjestettiin tänä vuonna yrityspäivien saunailta 5.2. torstaina. Saunan tarkoituksena oli tuoda yrityksen edustajat ja asteen vanhemman kaartin opiskelijat yhteen hieman rennommissa merkeissä. Sauna järjestettiin yhdessä Man@gerin kanssa Hermian kattosaunalla. Osallistuvia yrityksiä oli neljä: KONE, Logica, Sampo Pankki ja TeliaSonera.

Yrityksen edustajien ja opiskelijoiden survouduttua samaan tilaan ohjelma alkoi. Yritykset kertoivat aluksi pikaisesti omista yrityksistään ja toimialoistaan. Tämän jälkeen he pyrkivät kertomaan sen hetkisestä tilanteesta ja heidän omasta rekrytoinnistaan yritykseen. Edustajien ja yritysten taustat olivat erilaisia, joten esitys oli kaiken kaikkiaan hyvin monipuolinen. Hiki virtasi vuolaasti ja olut vielä tässä vaiheessa hieman rauhallisemmin. Nestehuollon avuin varmistettiin keskustelun sujuminen "rastivaiheessa".

Esitysten jälkeen opiskelijat jaettiin neljään ryhmään, jonka jälkeen he kiersivät yritysesittelijöiden luona kyselemässä tarkemmin liittyen omiin intresseihinsä. Yritys-

edustajien vaihtelevasta taustasta johtuen puhuttavaa riitti huonosta rekrytointitilanteesta huolimatta. Tällä hetkellä oman (kesätyö)uran luomiseen tulee käyttää asteen enemmän mielikuvitusta.

Illalle oli saatu aikaiseksi monelta eri taholta liikaa ohjelmaa, joten virallisen ohjelman jälkeen sauna tyhjeni, minkä jälkeen oli jo tilaa hengittää. Lämmin sauna ja kylmä olut varmisti viimeisetkin avautumiset edustajille. Ilta jatkui kohti kaupunkia ja jatkoille jonottaminen oli illan ainoa työläs osuus, kaikki kuitenkin pääsivät perille asti. Kiitos kaikille osallistuneille Yritystiimin puolesta ja toivotavasti pystymme jatkossakin antamaan teille mahdollisuuden osallistua vastaavanlaisiin tapahtumiin.

Kaikki yritysten edustajat ryhmäkuvassa

Vapaata keskustelua yritysedustajien kanssa

Ryhmiin jakautuneena keskustelusta sai enemmän irti

WÄRTSILÄ® is a registered trademark.

THIS IS YOUR CONFERENCE ROOM.

If we have to make sure ships reach this remote island, then this is our conference room. Because we don't like to spend our time talking about things, but making them happen instead. Become a doer. Check out your opportunities at wartsila.com/careers

WARTSILA.COM/CAREERS

WÄRTSILÄ

Teksti: Juuso Lehti
Kuvat: Juuso Lehti, Toimitus

Vision of Responsibility

Helsinki-Tampere 9-15.2. - "Focus on conscience - The responsible corporation"

Torstai-iltana helmikuun lopulla kilta-huoneella istui joukko hymyileviä miehiä ja naisia purkamassa edellisen viikon tapahtumia. Takana oli noin viikon puristus Vision of Responsibility-seminaarin organisointia ja sitä edeltänyt koko alkuvuodelle venynyt valmistelu. Vaikka edeltävinä päivinä yöunet olivat jääneet vähiin kaikesta näki, että takana oli onnistunut seminaariviikko.

Reilua viikkoa aiemmin, maanantaina 9. helmikuuta istuin Otaniemessä JMT 6:n solussa ja kävin läpi Prodekon seminaari-isäntien Joonan ja Nicolaksen kanssa viimeisiä järjestelyitä. Kaikki 23 vierasta olivat löytäneet tiensä Otaniemeen ja illan mittaan kaikki saapuivat rantasaunalle. Ensimmäinen ilta käytettiin tutustumiseen ja tietysti saunomiseen ja usealle vieraalle saunareissu oli ensimmäinen. Avantokin joku rohkeampi kokeili, mutta moni jätti suosiolla väliin.

Seminaarin virallinen osuus käynnistyi varsinaisesti tiistai aamuna kahdella luennoilla. Äänessä olivat nyt jo eläköitynyt pankkiiri Matti Willamo sekä McKinseyn konsultti Teppo Voutilainen joka oli yhdessä BSAG:n Anne Kotsalo-Mustosen kanssa kertomassa Pro bono-toiminnasta. Iltapäivällä jatkoimme exculle Metson pääkonttoriin Helsingin keskustaan. Illan aikana meille esittäytyi yhteensä seitsemän Metso Paperlaisita jotka tukevan illallisen kera valottivat meille elämää paperikoneiden valmistajan maailmassa. Keskiviikkona aamulla suunnistettiin kaupunkikierrokselle Helsingin keskustaan, osa

ostoksille osa tutkimaan kaupungin nähtävyyksiä. Ilta-päivä käytettiin casen ratkontaan. Palkintona oli tietenkin mainetta ja kunniaa, jonka kaiken onnistui varastaan Ruotsinvahvistus Andreas joka tuli kirjaimellisesti pus-kista voittamaan case-kilpailun. Illalla Smökissä järjestettiin perinteiset teekkarisitsit. Sitseillä oli vieraina lähinnä ulkkareita joten virallisena kielenä oli Englanti. Tästä huolimatta kyseessä olivat akateemiset sitsit parhaasen Otaniemeläiseen tyyliin joten hauskanpitoa riitti koko illan ja jatkoilla käytiin yökerho Apollossa.

Torstai aamuna edessä oli seminaaripaikkakunnan vaihto Tampereelle ja bussimatka käytettiin tehokkaasti edellisen päivän rasituksista toipumiseen. Päiväunien sekä Juvenes-lounaan jälkeen olimme valmiit kuuntelemaan professori Senja Svahnin luentoa aiheesta "Challenges in low-cost country sourcing". Tänä vuonna vieraat oli

majoitettu opiskelijoiden luokse ympäri Hervantaa ja luennon jälkeen kaikki vieraat kiiruhtivat oman hostsinsa luo varusteiden vaihtoon. Illansuussa matka jatkui Längelmäelle, jossa meille oli varattu mökki. Sauna, avanto ja kylpypalju olivat tehokkaassa käytössä kun miltei kaikki 50! opiskelijaa pyrkivät mukaan ja lähes kerralla. Perjantaina mökkeilyä jatkettiin ulkona. Pulkkamäen, kyykkäämisen ja hiihdon jälkeen oli nälkä, joten nuotiolla paistettu makkara teki kauppansa.

Vaikka perjantai ei ollut seminaarin viimeinen päivä, gaala-illallinen nautittiin ravintola Sahassa. Suomalaiset muikut tekivät kauppansa ja Cafe-Europen ja Love Hotelin kautta siirryttiin hosteille nukkumaan ja valmistautumaan lauantain MM-kyykkään. Vision oli kyykän International-sarjassa mukana peräti neljällä joukkueella ja ankaran kartunheiton jälkeen parhaat joukkueen päätyivät sijoille 2 ja 3. Kyykän jälkeen etkoltiin kiltiksellä. Soppu sijaa antaa ja koko Vision porukka saatiin sopimaan sisään. Loppuilta ilta vierähti Kotibaarissa sekä Cabaret'ssa. Sunnuntaina oli viimein kotiinlähden aika. Pitkin päivää vieraat lähtivät omiin suuntiinsa kohti kotia.

Illalla siinä kahdeksan jälkeen seminaari voitiin lopullisesti päättää kun viimeiset vieraat olivat poistuneet Tampereelta.

Ensimmäiset palaverit seminaarista oli pidetty jo lokakuussa ja valmisteluun sekä organisointiin osallistui yhteensä parikymmentä ESTIEMeriä. Kaikille heille suuri kiitos. ESTIEM-seminaari järjestetään taas ensi-lukuvuonna Tampereella. Jos missasit tämän vuoden, olet ensi talvella tervetullut mukaan järjestäjäksi.

Mikä Vision?

Vision-seminaarit ovat European Students of Industrial Engineering and Management (ESTIEM) vuosittain organisoima seminaarisarja. ESTIEM:n paikallisryhmät eri yliopistoissa ympäri Eurooppaa järjestävät seminaareja noin 15 kappaletta läpi akateemisen lukuvuoden. Vuosittain seminaarit keskittyvät tiettyyn aihepiiriin, vuonna 2008/2009 teemana on Vision of Responsibility. Kuhunkin seminaariin kutsutaan 25 tuotantotalouden opiskelijaa ympäri Eurooppaa. Luentojen, case-tilanteiden ja yritysvierailujen lisäksi tutustutaan paikalliseen kulttuuriin.

ESTIEM-tapahtumat kuulostavat kiinnostavilta. Miten minä voin osallistua??

-Wannabee-seminaarituristin lyhyt FAQ

Q: Mistä saan tietoa mitä erilaisia tapahtuma ESTIEM tarjoaa?

A: ESTIEM:n portaalista löytyy kalenteri "Agenda of Events" jossa kaikki tulevat tapahtumat on listattu. Liittymällä ESTIEM:n aktiivis-sähköpastilistalle saat viikoittain tietoa tulevista tapahtumista ja muusta toiminnasta. Liittyttyä voit portaalissa.

Q: Olenko jäsen ESTIEM:ssä? Mistä tunnukset?

A: Jäsenyys ei maksa Indecsläiselle yhtään mitään. Tunnukset saa lähettämällä sähköpostia osoitteeseen kv-vastaava@indecsl.info

Q: Miten voin hakea eri tapahtumiin?

A: Tapahtumiin haetaan portaalista kautta. Jokaisen tapahtuman alla on hakemussivu johon kirjoitetaan lyhyt hakemuskirje ja klikataan OK. Niin helppoa se on.

Q: Mitä tämä lysti maksaa?

A: Tapahtumista peritään nimellinen osallistumismaksu ~50 € Tällä saa tapahtumien aikana täyden ylläpidon. Vierailijan maksettavaksi jää osallistumismaksun lisäksi vain matkat.

Q: Miksi seminaareissa ja tapahtumissa kannattaa vierailla?

A: ESTIEM:n tapahtumat ovat helppo ja halpa tapa nähdä uusia maita, ihmisiä ja tapoja tehdä asioita. Viikon reissun jälkeen olet tutustunut kymmeniin uusiin tutalaisiin, vieraillut eri yrityksissä ja monta kokemusta rikkaampi.

Estiem Council Meeting

Famagusta, Pohjois-Kypros

Tässä jutussa kerron loka-marraskuun vaihteessa järjestetystä Council Meetingistä Pohjois-Kyproksella Famagustassa. Tarkoitukseni oli kirjoittaa jo edelliseen Infactoon mutta "parempi myöhään kuin ei milloinkaan". Council Meeting on ESTIEMin kahdesti vuodessa järjestettävä kokoontuminen, jossa päätetään järjestöä koskevista asioista kaikkien paikallisryhmien eli noin parin sadan opiskelijan voimin. ESTIEM on tuotantotalouden opiskelijoiden Euroopanlaajuinen järjestö, jonka tarkoituksena on yhdistää tuotantotalouden opiskelijoita ja tukea heidän kehittymistään niin ihmisinä kuin akateemisestikin järjestämällä monipuolisia tapahtumia, joissa opiskelijat voivat verkostoitua kansainvälisesti. Itselleni oli matkaan lähtiessä vielä aika epäselvää, mitä tuleman pitää. Vielä Kyproksellakin mietin monta kertaa, mikä saa nämä ihmiset kokoontumaan aina uudelleen eri puolilta Eurooppaa ja varsinkin, mikä saa aktiivisimmat jäsenet tekemään valtavasti töitä järjestön eteen. Muistelllessani Council Meetingiä ensimmäisenä mieleen tulee kansainvälinen ilmapiiri, uudet ihanat ihmiset, monet hyvät bileet, parin tunnin yöunet ja Kyproksen aurinko. Kävi todella tuuri, kun pääsin kv-tiimin ulkopuolelta osallistumaan Council Meetingiin.

Hienointa Council Meetingissä oli tutustua uusiin ihmisiin. Menipä juttelemaan kenelle tahansa, saa aina uuden tuttavuuden. Nimien muistamista helpottivat kaulassa roikkuvat lap-pumme, joissa oli henkilön nimi, kotimaa sekä kääntöpuolella aikataulu. Jossain vaiheessa nimilappujen luotettavuus heikkeni, kun ne alkoivat vaihtaa omistajaa. Matkan jälkeen sain useilta uusilta tuttavuuksilta viestejä, joissa muisteltiin tapahtuneita ja kyseltiin milloin nähdään taas.

Kansainvälisyys oli vahvasti läsnä kaikessa, mitä viikon aikana teimme, vaikka välillä tulikin vie-

tettyä enemmän aikaa suomalaisten opiskelijoiden kanssa. Oli todella mukavaa tutustua myös suomalaisiin ESTIEMiläisiin, joita oli Tampereen lisäksi Helsingistä, Lappeenrannasta, Vaasasta ja Oulusta. Otaniemäläiset tuntuvat olevan hyvin aktiivisia, mistä kertoo melkein 10 hengen edustus Council Meetingissä, kun muista kaupungeista oli 1-3 henkilöä paikalla. Tampereelta paikalla olivat lisäksi Terhi Marttila, Kimmo Torvinen ja Managerilta Tuire Talvitie. Terhi valittiin Council Meetingissä Public Relations Committee Leaderiksi ja Kimmo päätti hallituskautensa Vice President of Administration tehtävissä. Tuiren kanssa olimme paikalla Tampereen delegaateina.

Council Meetingin ohjelma koostui päivisin yleiskokouksista, ruokailuista, keskusteluista ja työryhmistä. Iltaisin pidettiin hauskaa. Yleiskokouksissa käsiteltiin asioita kuten kuluneen vuoden tapahtumia ja hallituksen toimintaa, menneiden ja tulevien tapahtumien esittelyjä sekä paikallisryhmiä. Yleiskokouksessa äänestettiin viimeisenä päivänä viikon aikana käsitellyistä asioista. Uudet projektien johtajat valittiin ja lopuksi valittiin uusi hallitus, jota kannattaa käydä vilkaisemassa ESTIEMin portaalista. Työryhmiä oli paljon erilaisia ja niistä sai itse valita,

ESTIEM -laulu Girnessä linnoituksella.

mikä eniten kiinnostaa. Itse kävin mm. TIMESiin ja casen ratkaisemiseen liittyvissä työryhmissä.

Auringonpaiste, noin 25 astetta lämmintä ja paikallisten järjestämä viiden tähden hotelli olivat loistavat puitteet kokoontumiselle. Hotellin herkuista saimme nauttia koko viikon ja hiekkarannalle rynnistettiin aina aikataulun salliessa. Myös haalareiden merivedenkestävyys tuli testattua jonain iltana. Hotellissa oli myös uimaallas ja saunaosasto.

Hauskoja muistoja tulee mieleen paitsi täyteen ahdetusta saunasta, myös turkkilaisesta kylvystä, jossa ESTIEMiläiset veivät kylpemisen aivan uudelle tasolle heittämällä kylmää ja kuumaa vettä toistensa päälle, mikä johti valtavaan vesisotaan ja muiden hotellin asiakkaiden hämmennykseen. Muita asiakkaita hotellissa oli (onneksi) vain jonkin verran ja suuresta hotellista olikin monta kerrosta tyhjänä.

Etelä- ja Pohjois-Kyproksen kreikkalaisten ja turkkilaisten väliset ristiriidat tulivat matkan aikana moneen kertaan selviksi. Lentomme tulivat ja lähtivät Etelä-Kyproksen Larnacasta, josta suuntasimme taksilla Pohjois-Kyproksele Famagustaan. Kreikkalaiset eivät suostu ajamaan Pohjois-Kyproksele, vaikka niin lupaisivatkin, kuten meille kävi. Rajanylitys sujui kuitenkin ongelmitta ja saimme toisen taksin, joka vei meidät perille. Takaisin tullessa kaikkien matkatavarat tutkittiin rajalla. Onneksi turkkilaiset taksikuskit suostuvat ajamaan Etelä-Kyproksele asti. Varsinkin Pohjois-Kypros on jokseenkin hämmäntävä paikka, josta jäi hiukan taantunut vaikutelma.

Vapaa-aikaa oli riittävästi, vaikka yleiskokouksissa ja työryhmissä istumiseen menikin paljon aikaa ja aikataulu vaikutti aluksi tiukalta. Kyproksen lämmin auringonpaiste kuitenkin rentoutti tunnelmaa ja ilmeisesti vaikutti ESTIEMiläisiin rentouttavasti, koska yleiskokouksetkaan eivät venyneet kohtuuttoman pitkiksi ja päätökset saatiin tehtyä. Kun väsymyksen merkkejä alkoi näkyä, erilaiset välikevennykset auttoivat taas keskittymään. ESTIEM -laulun laulamiseen ei kyllästytty koskaan. Varmastikin kaikki ESTIEMin tapahtumiin osallistuvat oppivat kyseisen kappaleen hyvin pian ja luultavasti aika monta muutakin bii-

Suomalaiset ESTIEMiläiset samassa kuvassa viimeisen illan gaalaillallisella Bogaz Partyssä.

siä, halusivatpa tai eivät. ESTIEMiläiset selvästikin pitivät laulamisesta. Jokaiselle illalle oli järjestetty ohjelmaa ja yöunet viikon aikana jäivät hyvin vähäisiksi. Ihmettelin, kuinka muutaman tunnin nukkumisella voi selvitä niinkin monta päivää ja lopulta päätelinkin energian tulleen auringosta ja ESTIEM spiritistä, joka voi tarkoittaa esimerkiksi kansainvälisyyttä, avointa mieltä sekä työn ja hauskanpidon yhdistämistä. Muutamana iltana olimme Bogazin rannalla viettämässä turkkilaista iltaa ja beach partyssä. Kävimme myös suurella yökerholla Lion's Gardenissa. Yksi päivä oli varattu paikallisiin kohteisiin, kuten linnoitukseen tutustumiseen. Matkalla sattui ja tapahtui kaikesta, mm. yhdestä bussista puhkesi rengas.

Tuotantotalouden opiskelu yhdistää ESTIEMiläisiä, vaikka monella opiskelut poikkeavatkin paljon toisistaan. "Work hard – play hard" kuvaa ESTIEMin toimintaa, ainakin Council Meetingiä, aika hyvin, mutta erilaisista tapahtumista voi jokainen löytää itselleen sopivan yhdistelmän työntekoa ja hauskanpitoa tai jompaa kumpaa. Kyproksen reissun jälkeen sain flunssan, mutta se oli pientä, kun mietin matkalta saatuja kokemuksia, muistoja ja varsinkin tapaamiani uusia ihmisiä.

Teksti: Iida-Maria Rantanen

Kuvat: Indecs

Ei konjakkikorvia ennen kahvia

Pieni opas vuosijuhliin

Maaliskuun lopulla on taas aika kaivaa frakit ja juhlapuvut naftaliinista ja lähteä juhlistamaan Indecsin 23-vuotista taivalta vuosijuhlien merkeissä. Lunastettuaan lippunsa vuoden hienimpiin juhliin on perusteekkarin hyvä kuitenkin kerrata muutama asia liittyen akateemisten juhlien perinteisiin, etikettiin ja hyviin tapoihin.

Pukeutuminen

Frakki vai puku? Iltafuku vai juhlapuku? Pukeutuminen määräytyy juhlien järjestäjän ilmoittaman pukeutumiskoodin mukaan. Ohje esitetään perinteisesti vain miesten pukeutumiselle, joka puolestaan sanelee naisten pukeutumisen:

Mies	Nainen
Frakki	Juhlapuku: täyspitkä, juhlavasta materiaalista valmistettu avonainen tai olkaimeton
Smokki	Juhlavasta materiaalista valmistettu yksimittainen tai kaksiosainen täyspitkä, nilkkapituinen tai polvipituinen puku tai juhlava housupuku
Tumma puku	kevyt jakkupuku, leninki tai leninkijakku-yhdistelmä

Ovelta ei käännytetä, vaikkei juhlija olisikaan pukeutumiskoodia äärimmäisyyksiin asti noudattanut. Oikein pukeutumalla kuitenkin näytät arvostavasi juhlaa, järjestävää tahoa, itseäsi sekä juhluvieraita. Huoliteltu pukeutuminen on askel kohti hyvää juhlatunnelmaa!

Käytöstavoista juhlaillallisella

Herrasmiesmäiseen käytökseen kuuluu luonnollisesti naisten ja erityisesti oman daamin huomioiminen kaikin tavoin ovien avaamisesta lähtien. Naisten velvollisuus taas on yksinkertaisesti antaa miehille mahdollisuus olla kohteliaita. Hyvät käytöstavat ovat tietysti aina rautaa, mutta juhlaillallisella on vielä muutamia erityisiä muistamista vaativia etikettiasioita. Tässä tiivistetysti tärkeimpiä:

- Saavu ajoissa!
- Miehet auttavat oikealla puolella olevaa pöytäavetiä istuutumaan pöytiin (ja nousemaan pöydistä).
- Skoolausjärjestys:
 - Miehet: Oikea – Vasen – Eteen
 - Naiset: Vasen – Oikea – Eteen
- Kihvelit käytetään ulkoa sisään.
- Puheiden aikana ei puhuta, syödä tai juoda.
- Älä poistu pöydistä ennen kuin pääruoka ja juhlapuheet ovat ohi (ellei ole ihan pakko).
- Vapaampi käyttäytyminen alkaa yleensä kahvin jälkeen.

Seremoniamestarin ohjeita noudattamalla ja kokeneempien vuosijuhlakävijöiden elkeitä seuraamalla ensikertalainenkin kyllä selviää illallisesta kunnialla.

*Tanssi on osa
akateemista
iltajuhlaa*

Juhlan kulku

Akateemiset vuosijuhlat alkavat lipun ja kunniavieraiden saapumisella. Tämän jälkeen järjestävän tahon puheenjohtajan tai muun korkeassa asemassa olevan henkilön lausuttua tervetuliaissanat kohotetaan yhdessä alkumalja. Illallisen ruokapuoli aloitetaan kylmällä alkuruoalla, jonka syöminen aloitetaan pöytäseurueen kanssa yhtä aikaa. Juhlailallisen pääosa on lämmin ruoka. Yli kymmenen hengen pöydissä lämpimän pääruoan syöminen voi aloittaa jo ennen kuin kaikki ovat saaneet annoksensa. Kohteliaasta on kuitenkin odottaa ainakin omaa seuralaista ja lähimpiä vierustovereita. On myös hyvä saada lupa aloittamiseen niiltä pöytäseurueen jäseniltä, joille lämmintä ruokaa ei ole vielä tarjoiltu.

Juhlapuhetta voidaan pitää juhlan pääkohtana, joten puheen aiheesta ja pituudesta riippumatta se pitää jaksaa kuunnella hiljaa. Syöminen ja juominen keskeytyvät

Seremoniamestari ohjaa juhlan kulkua

siis myös puheen ajaksi. Rennompi puhe taas on Puhe Naiselle. Tämän naisia ainakin toivottavasti imartelevan puheen jälkeen miehet siirtyvät daamiensa viereen polviasentoon, laulavat heille ja ojentavat ruusun. Puheiden jälkeen vuorossa on vielä jälkiruoka sekä kahvi konjakin tai liköörin kera. Aterioinnin jälkeen alkaa tanssi, joka jatkuu aina jatkoille siirtymiseen asti. Kohteliaisuuden nimissä miehiltä odotetaan, että he hakevat pöytäseurailaisiaan tanssiin.

Pääjuhlan jälkeen

Iltajuhlan päätyttyä jatketaan iltaa vielä jatkoilla, jonka paikka pidetään usein salaisuutena viime hetkiin asti. Jatkoilla juhlatunnelma jatkuu rennommissa merkeissä. Seuraavan aamuna juhlia jatketaan vielä silliaamiaisella eli silliksellä. Osalle sillis on luonnollinen jatke jatkojen jatkojen jatkoille, joten juhlapuku sopii hyvin myös sillikselle. Pääasia että on paikalla olotilasta huolimatta.

Lähteet ja lisätietoa:

Teekkarin pieni tapaopas (www.ttyy.fi > Toiminta > Teekkarikulttuuri)

Pukeutumisopas (mukana myös ohjeet solmion solmimiseksi!) <http://www.teja.fi/pukeutuminen/37.html>

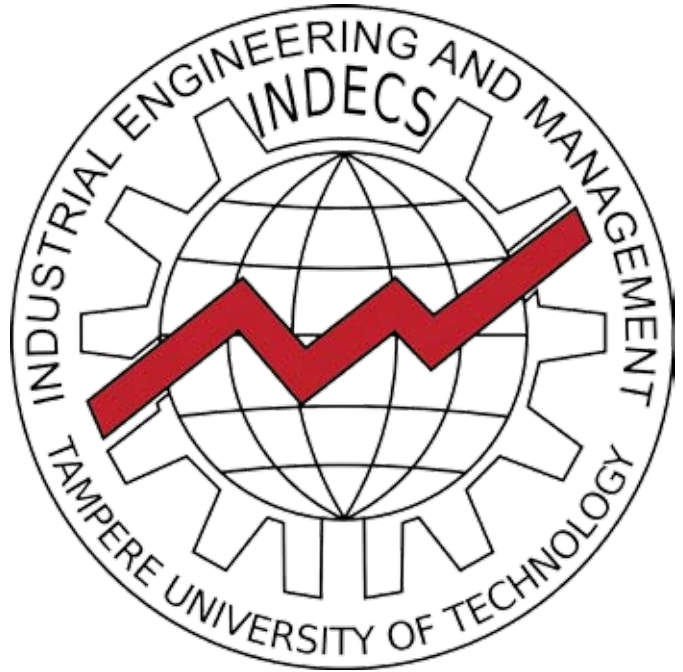
Infacto 1/2006

Infacto 1/2008

Valta vaihtui

Uusi hallitus ja toimarit esittäytyvät

Valta on vaihtunut ja on aika esitellä uusi uljas hallitus myös Infacton lukijoille, sillä mukana on paljon uusia ja vanhojakin kasvoja, joita kaikki eivät vielä tunne. Seuraavassa hallituksen jäsenet ja toimihenkilöt kertovat hiukan itsestään, toimenkuvastaan, vapaa-ajanvieron tottumuksistaan ja paljastavat kenties itsestään jotain yllättävääkin.

Miikka Kunnari, Puheenjohtaja

Tervehdys,

Olen Miikka Kunnari ja opiskeluvuotia on takana vajaat kolme. Kiltatoiminnassakin on tullut oltua mukana jo melkein opiskelujeni alkuajoista lähtien. Ihka ensimmäinen pestini Indecsin palveluksessa oli excumestari. Tänä vuonna johdan puhetta, eli pitelen siis hallitustoiminnan lankoja käsissäni. Tampereelle olen tullut Kotkasta, ja täytyy kyllä sanoa, että olen viihtynyt täällä erinomaisesti. Hervantakin on osoittautunut kaikesta ennakkoon kuulemastani pelottelusta huolimatta täysin asuinkelpoiseksi ympäristöksi. Tutalle päädyin, koska en tiennyt mitä haluaisin isona tehdä. Enkä kyllä tiedä vielä kään, mutta hauskaa on ollut niin opiskelujen kuin kaiken oheistoiminnankin kanssa, joten eiköhän se tulevaisuuden haaveammattikin jossain vaiheessa selviä. Vähäisellä vapaa-ajallani käyn urheilemassa ja pelaamassa milloin mitäkin, useimmiten jalkapalloa. Talvisin viihdyn myös rinteessä suksien päällä, mikäli olosuhteet sen vain sallivat.

Iida-Maria Rantanen, Talousvastaava

Olen Iida-Maria Rantanen, vuoden 2009 talousvastaava, paljasjalkainen tampere-lainen ja neljännen vuoden teekkari. Kriteerit koulutusohjelman valinnalle ovat aikaa sitten unohtuneet, jos sellaisia ikinä varsinaisesti olikaan, mutta koulun valinta oli aikanaan hyvinkin selvä. Killan hallituksessa toimimisen suhteen olen myöhännäisherännäinen, mutta raha ja valta ovat kiinnostaneet aikaisemminkin: olen pitänyt TTYkityksen kirstua istuimenani keväästä 2007.

Vaikka TTY:llä mötköily onkin vaatinut veronsa, voin tyytyväisenä myhäillen kutsua itseäni taas myös fuksityöksi – olenhan ahkeroinut pohjoisen yliopistolla jo kokonaisen opintopisteen verran! Niin, ja kysyjästä riippuen Iida joko tietää tai pilaa kaiken :)

Terhi Marttila, Opintovastaava

Heippa kaikille, tässä Terhi Marttila, Indecsin opintovastaava 2009. Toimittuani hallituksen kv-pestissä (ensin toimarina ja sitten vastaavana) vuoden 2008 vaihdoin toimenkuvaa ja tehtäviini kuuluu mm. prujumyynnistä ja alumnitoiminnasta huolehtiminen sekä tiettyjen tapahtumien järjestäminen (mm. maaliskuinen Proffasauna). Lähtöisin olen Aurasta ja Tampereella asustan toista vuotta, vietettyäni välissä kolme vuotta Kuopiossa biotekniikkaa opiskellen. Opiskelujen ja hallitustoiminnan lisäksi aikani kuluu töissä sekä ESTIEM-kuvioissa. Ylijäävällä ajalla yritän ehtiä kokkailemaan, lenkkeilemään ja kavereitakin välillä näkemään eri puolilla Suomea, ellen sitten satu vain jumittamaan tietokoneen ääressä. Jotain yllättävää piti vielä itsestä paljastaa... Hmm. Kerrotaan nyt vaikka, että olen syntynyt virallisesti Ruotsissa vaikka todellinen syntymäpaikkani löytyykin Turusta – jokainen miettiköön tykönä, miten sellainen onnistuu ;)

Johanna Ketoja, Muumimamma

Olen Ketojan Johanna ja tittelini on killan Muumimamma, kiitos Arttu! Viime vuoden toimin Indecsin puheenjohtajana ja vanhoille puheenjohtajille on varattu tällainen jäähyttelyrooli hallituksen neuvonantajana tms.

Tampereen tutalle eksyin jo melkein neljä vuotta sitten Pohjanmaan pääkaupungista Lapualta. Kait se syy tänne tuloon oli tämä vanha tuttu: sopiva yhdistelmä tekniikkaa ja taloutta. Koulu ja teekkareiden yhteishenki ovat yllättäneet positiivisesti ja olen viihtynyt todella loistavasti täällä Tampereella.

'Vapaa-aika' on viimeiset kolme vuotta kulunut aika tiiviisti kiltahommissa (ennen puheenjohtajuutta olin kaksi vuotta fuksikapteenina). Kiltahommista jäävällä ajalla soittelen viulua, ompelen iltapukuja ja taiteilen lumilaudalla rinteitä alas. Helmikuun puolesta välistä lähtien tosin lumi vaihtuu veteen ja aion moikkailla aurinkoa oikein

kunnolla. PS. Mun etunimi on oikeasti Pia.

Arttu Hujanen, Yritysvastaava

Olen savolais-lahtelainen toista vuotta opiskeleva ihmissyöjä. Nimeni on Arttu Hujanen ja harrastan siis vapaaottelua. Tänä vuonna hallituksessa toimin yritystiimin vetäjänä - yritysvastaavana. Viime vuonna olin vapaa-aikatoimarina, eli vastuualue on aika lailla erilainen. Nautin nykyisestä tilanteesta kaikin sielun ja ruumiin voimin, sillä vastuu pakottaa veren myös muualle kuin alavartalooni.

Tampereen TuTalle hain kahdesta syystä. Ensimmäisenä se, että juureni savolais-lahtelaisena eivät ole vielä tarpeeksi monimutkaiset, joten piti saada vielä Tampere sekoittamaan pakkaa, vaikka juuriin sillä on vaikea enää vaikuttaa. Toisena syynä oli Hervanta, Suomen paras kulttuurilähiö. Syvällä sisimmässäni nautin kulttuurin suomista adrenaliinipurkauksista, joita en vapaaottelua harrastaessa voi saada. Näiden lisäksi tietysti Tuotantotalouden koulutusohjelma on lähimpänä sydäntäni ja osaamisalueettani teknillisellä alalla. Täällä tuntuu kuin olisin kotonani.

Vesa-Matti Marjamäki, Yritystoimari

Olen Vesa-Matti Marjamäki, 21-vuotias tuotantotalouden opiskelija, kotoisin Tampereelta. Olen tutalla, koska tämä on yleismaailmallinen talouspuolen koulutus, sisällytettynä tekniikkalla sekä tällä pohjalla voi hakea töihin lähes mille tahansa alalle. Lisäksi koulutus sopii suulaaseen ja määrätietoiseen olemukseeni, joka on omiaan myöhemmissä työn edustus- ja johtotehtävissä. Olen myös kova poika värkkäämään erilaisia asioita, viime vuonna teimme porukalla killalle trailerisaunan. Olenkin todella sosiaalinen ja hauska kaveri, joka saa myös käsillään paljon aikaan. Tampereen omana poikana pelailen vapaa-aikanani tietysti jääkiekkoa, käyn lenkillä, puntilla ja lätkimässä sulkapalloa. Hallituksessa toimin yritystoimarina eli olen yritysvastaavan oikea käsi, tuki ja turva. Hoitelen suhteita yrityksiin ja maksimoin yhteistyön onnistumisen molemmien puolin. Yllättävintä minussa on se, että mitään yllätyksiä ei enää kohdallani ole olemassa, olen jo lunastanut ne kaikki, tai sitten en vain tiedä niistä itsekään.

Timo Pyykkö, XQ-mestari

Olen Timo "Timpsa, Soolo,..." Pyykkö Suomen Oklahomasta, Ypäjältä. Olen vuosimallia -86, eli kahdeksan vuotta vanhempi kuin rakas VW sporttigolffini takasubbareineen. Hallitukseen tieni johti kyltymätön tarpeeni tehdä jotain. Haalariprojektimme aikana nappasin Projektin myyjä-tittelin. Mobiilisaunamme Mallaksen syntyyn vaikutin aivan alustan hitsauksesta asti. Töitä olen tehnyt parhaimmillaan kolmeakin yhtä aikaa, luotokorttien uusiasiakashankinnasta lumien luontiin. Syksyllä heräsi halu vaikuttaa killan asioihin. Koin yritystiimin selkeäksi vaihtoehdoksi kaltaiselleni bisnesshaille. XQ-Mestarina pääsen hyödyntämään suhteitani useisiin eri toimialojen firmoihin ja tarjoamaan teille ikimuistoisia yritysvierailuja.

Vapaa-aikani vietän mitä erilaisimpien harrastusten parissa. Suosikkiharrasteitani ovat kuitenkin ne, joissa sattuu. Kamppailulajeja harrastan mm. Indecsin tatamivuorolla, lätkää pelailen puistoissa ympäri Hervantaa ja on minut bongattu muutaman kerran

kaatuilemassa lumilaudallakin. No pain, no gain.

Katja Sorjamaa, Tiedotusvastaava

Hei! Mää oon siis Katja Sorjamaa ja toimin tänä vuonna Indecsin tiedotusvastaavana. Tämä on jo kolmas vuoteni mukana Indecsin hallitustoiminnassa, joten tämä esittelytekstin kirjoittaminen alkaa pikkuhiljaa tuntua tutulta.

Raahesta oon tosiaan kotoisin, vaan nyt siis jo neljättä vuotta täällä Tampereella ja tutalla. Opiskelupaikkaa valitessa halusin kiertää Oulun kaukaa ja Tampere vaan on kiva kaupunki. Lisäksi tuta kuulosti sopivasti sellaiselta sekamelskalta, sisälsi vähän kaikkea, eli ei vielä oikeasti tarvinnut tietää mitä haluaa tehdä. Ei sillä että tietäisin vielä nytkään.

Opiskeluiltani jäävä vapaa-aika kuluu siis esimerkiksi kilta- ja kerhotoimintaan. Sen lisäksi minut saattaa kovin usein löytää erilaisista teekkari- tai fuksitapahtumista, fuksitapahtumista tosin lähinnä järjestävästä roolista. Mitään säännöllistä en harrasta, tykkään enemmän tehdä asioita spontaanisti.

Ja sit haluan vaan kehuskella, oon käynyt katsomassa Arsenal – Manchester United –pelin Emirates stadionilla. Oli mahtavaa.

Harri Pakkala, Päätoimittaja

Olen Harri Pakkala, yksi runsaslukuisista TuTa-fukseista, ja hoidan tämän vuoden ajan päätoimittajan pestiä. Olen siis vastuussa näistä sivuista, joita juuri nyt selaillet, ja Infacton lisäksi teen tarvittaessa pieniä taittohommia ja muuta mukavaa, jota päätoimittajan pestiin voi liittää.

Kotoisin olen itäisestä lähinaapurista, Kangasalta, joten Tampere oli helppo valinta opiskelukaupungiksi läheisyyden vuoksi. Tutalle päädyin erinäisten vaiheiden jälkeen lähinnä siksi, etten oikein tiennyt, mitä haluaisin tehdä ja tämä vaikutti mukavan laaja-alaiselta sekoitukselta tekniikkaa ja taloutta, joka jättää ovia auki tulevaisuuteen.

Kiltatoiminnalta ja opiskelulta jäävällä vapaa-ajalla harrastan parhaani mukaan mm. yritystoimintaa sekä urheilua, ja vaikutan aktiivisesti myös Teekkarikuorossa. Viime syksystä lähtien minut on myös voinut suurella todennäköisyydellä löytää iltaisin Osmonkallion väestönsuojalta ampumassa jousella.

Lauri Vuorinen, Datatoimari

Olen yksi tämän vuoden hallituksen fuksitoimijoista ja hallituksessa hoitelen datatoimarin pestiä. Tehtävänkuvaani kuuluvat siis lähinnä Indecin nettisivut, tapahtumailmoitautumiset ja kiltiksen tietokoneet. Lisäksi tiedotustiimin jäsenenä (tiedotusvastaava, päätoimittaja ja datatoimari) saatan välillä joutua tuurailemaan muissakin tehtävissä.

Taustoiltani olen vuonna 1988 syntynyt kotkalainen ja TTY:lle päädyin vietettyäni "rattoisan" vuoden Karjalan prikaatin viestipataljoonassa. Vapaa-ajalla aika kuluu lähinnä urheilun merkeissä; harrastan kilpailumielessä suunnistusta ja yleisurheilua, joten Suolarin lenkkipolut lienevät todennäköisin ympäristö törmätä meikäläiseen koulun ulkopuolella. Keväällä pääseekin taas toistamaan kulunutta fraasia: "lähetkö Lauri [lisää-tähän-tapahtuman-nimi]? Emmä voi, mulla on kisat..." Silloin harvoin, kun lenkkarit eivät ole jalassa, kuluu aika hyvin pitkälle tietokoneen ääressä, joten ilmeisesti datatoimarin homma on minulle juurikin se oikea.

Sopii tulla nykäisemään hihasta, jos kiltiskone reistailee tai nettisivujen puolelle on toivottavaa!

Juhani Tolvanen, KV-vastaava

Morjensta vaan kaikille. Olen Juhani Tolvanen ja tällä hetkellä toista vuotta TuTalla. Ikää on tullut tähän mennessä mittariin jo 21v ja alunperin olen kotoisin kaukaa idästä, ihan Joensuusta asti. Tampereelle sekä TuTalle eksyin aikanaan puolivahingossa kaverin mainostettua paikkaa, ja kun ei sitten ollut mielessä mitään muutakaan, niin paperit vain vetämään. Tuota päätöstä ei tosin ole tarvinnut päivääkään katua, koska täällä TuTalla vain nyt on niin mukavaa. Vapaa-ajalla harrastan juoksua ja joskus on tullut käytyä ihan ulkomailla asti.

Hallitukseen päätin hakea, koska halusin pyrkiä kantamaan korteni kekoon kiltalaisten hyväksi ja valittavissa olevista pesteistä kv-vastaavan toimi tuntui kaikkein kotoisimmalle. Tällä hetkellä tarkoituksena omalla tontilla on yrittää ikuisuusprojektina saada ihmisiä ulkomaille erilaisiin tapahtumiin sekä mahdollisuuksien mukaan ulkkareita kiltan rientoihin.

lina Turja, KV-toimari

Heipä hei!

Olen lina Turja, Herran vuoden 2009 hallituksen KV-toimari. Olen myös syksyn fuksi, joten huolimatta vähintäänkin kiitettävästä osallistumisesta teekkarielämään minulla on vielä paljon opittavaa, eikä vähiten hallitustoiminnasta. Voin ylpeänä todeta edustavani eteläpohjalaista metropolia Lapuaa, mikä antaa tutalaisille erinomaisen mahdollisuuden tutustua varsin eksoottiseen kulttuuriin sekä valloittavaan ja sydämet sulattavaan murteeseen. Tampereen tutalle päädyin varsin vaatimattomasta syystä: en keksinyt mitään muutakaan, joten kaverin ehdotuksesta (ja puhtaasta laiskuudesta) postitin paperini Mansesteriin. Tuta on kuitenkin yllättänyt positiivisesti ja opiskelijaelämä on vienyt täydellisesti mukanaan; tuskin enää lähden täältä minnekään. Vapaa-aika kuluu varsin pitkälti kavereiden kanssa ja joskus harvoin, jos ei sopivia tekosyitä keksi, jopa juhliessa mitä erilaisimmissa teekarihenkisissä tapahtumissa... Jonakin päivänä toivottavasti myös koulutöiden parissa. Yllätysmomenttina voin paljastaa Infacton lukijoille lempiruokani dippikastikkeen. Pelkän. Lusikalla.

Yours sincerely, lina

Sanna-Mari Peltola, Fuksikapteeni jr.

Olen Sanna-Mari Peltola, 20-vuotias tyttö kotoisin Jyväskylästä. Indecsin hallituksessa toimin fuksikapteeni juniorina eli järkkäilen fukseille tapahtumia ja otan syksyllä uudet fuksit vastaan yhdessä tutoreiden kanssa. Keväällä häärin lähinnä fuksikapteeni seniorin apuna. Tampereelle päätin tulla opiskelemaan, koska Tampere on kiva ja sopivan kokoinen kaupunki ja tarpeeksi lähellä kotikotia. Myös Hervantaan tykästyin heti ensimmäisellä käyntikerralla. Tutalle tulin siksi, että tuta vaikutti kiinnostavalta ja ajattelin, että tänne päättyy mukavia ihmisiä joiden kanssa on kiva opiskella (lue: juhlia). Vapaa-ajalla pyörin Indecsin ja muiden kiltojen tapahtumissa, tapaan kotikotona perhettä ja kavereita, yritän harrastaa liikuntaa ja vietän koti-iltoja. Tämän talven tavoitteenani on myös oppia lautailemaan ja pelaamaan jääkiekkoa. Et ehkä usko, mutta joskus nuoruudessani olin ruotsalainen blondi :)

Lauri Pitkänen, Fuksikapteeni sr.

Moikka! Olen Lauri T. P. kolmatta vuotta TTY:llä. Hallituksessa en ole tänä vuonna, mutta toimarina toimin Fuksivastaava Sr.:n roolissa. Melko luonnollinen jatkumo tutorifuksikapu -linjalle. Tampereelle tulin kalakukkojen luvatusa maasta, eli Kuopiosta. Melko hieno kaupunki, vaikka siellä ei bussit toimikkaan ja kaupungilla ajetaan traktoreilla.

Tampereen tutalle tulin sen takia, koska joku oli lähettänyt postissa lapun, että minut on valittu tänne kuulema opiskelemaan. Siinä vaiheessa ei ollut mitään ovelampakaan mielessä, niin tänne sitä tuli sitten tultua. Kaduttanut ei ole.. tai on, mutta en ole keksinyt mitään järkevämpääkään tekemistä, niin matemaattisen induktion perusteella tämä on ollut hyvä ratkaisu.

Vapaa-ajalla harrastan jumppaa, leipomista ja pitsin näpräämistä. Myös sosiaalisia suhteita pyrin luomaan eri suuntiin mutta varsin vaihtelevalla menestyksellä. Erästä ystävääni lainaten: "Toi on se kuspäisin tutalainen ikinä!" -Ei ainakaan Titen nykyinen PJ :)

Ville Haapasalo, Teekkarivastaava

Moi, olen Haapasalon Ville ja ikää kohta 22 vuotta. Kotoisin olen Uudestakaupungista ja tällä hetkellä asustelen Hervannassa.. Koulun aloitin tutalla syksyllä 2008 ja opiskelen siis ensimmäistä vuotta. Lukion kävin neljässä vuodessa koripallo harrastuksen takia, jonka jälkeen menin suoraan armeijaan ja sieltä haikein mielin pois kesällä 2008.

Täällä ajattelin olevan mukavampi opiskeluilmapiiri, kuin Helsingissä jonka vuoksi päätin hakea Tampereen tutalle. Tuotantotalous juuri sen takia, koska minua on aina kiehtonut talouteen ja yritysjohtamiseen sekä yrittäjyyteen liittyvät asiat. Opiskelujen ja töiden ohella toimin teekkarivastaavana Indecsin hallituksessa.

Koripallo on edelleen lähellä sydäntä ja siihen kuluu osa vapaa-ajastani punttisalilla käymisen ohella. Koulunkäynnin, töiden ja harrastusten ohella pyrin aktiivisesti osallistumaan koulun ja killan tapahtumiin sekä illanviettoihin.

Emma Puotunen, Tapahtumavastaava

Olen Emma Puotunen, uuden hallituksen tapahtumavastaava. Tällä hetkellä aikaani vievät keväällä pidettävät vuosijuhlat ja korkeakulttuuriexcu. Myöhemmin keväällä ja syksyllä olen järjestämässä wappuboolia, KCP:tä ja teemasitsejä sekä lukuisia muita pienempiä tapahtumia. Suurin vastuualueeni koittaa vasta vuoden päästä, jolloin olen vastaamassa 24. vuosijuhlista.

Ennen Tampereelle ja Indecsin hallitukseen päätymistä asuin Nousiaisissa, joka on n. 4800 asukkaan kunta Turun lähellä. Tampereelle tuotantotaloutta opiskelemaan tulini, koska Tampere vaikutti kiinnostavalta paikalta (turkulaisrakkaudesta huolimatta) ja tuotantotalous tarpeeksi laaja-alaiselta opiskeluvaihtoehdolta ihmiselle, joka ei ole vielä päättänyt mitä haluaa isona tehdä.

Koulun ja hallitussäädön ulkopuolella tykkään olla kavereiden kanssa ja osallistua kaikenlaisiin tapahtumiin. Mikäli biletykseltä taas ehdin, myös Tamppi-areenan liikuntamahdollisuudet ovat lähellä sydäntäni.

Liisa Eerola, Ulkosuhdevastaava

Hei!

Nimeni on Liisa, ja olen Indecsin uusi ulkosuhdevastaava. Järjestän vuoden aikana parit sitsit, vastaan Indecsin osalta Kolmiobileistä, ja lisäksi edustan kiltaamme sopiajastossa. Olen kotoisin Lahest, tai oikeasti Nastolasta, mutta kukaan ei vaan tunnu tietävän missä se on. No, se on Lahden itäpuolella. Opiskelen nyt kolmatta vuotta, ja päädyin tänne vähän vahingossa. Niinkuin ilmeisesti moni muukin? En tullut jäädäkseen, mutta huomaa olevani täällä vieläkin...

Vapaa-ajastani kertoo varmaan se, että nyt on perjantai ilta ja kirjoitan hallitusesittelyä Infactoon... säälittävää. Okei dedis on neljän tunnin päästä. Oikeasti vietän mielelläni aikaa ystävien ja kavereiden kanssa, yhdessä on paljon hauskenpi murjottaa! Vahvuksiini kuuluu ehdottomasti haaveilu, hyvät unenlahjat aamuisin ja jatkoilla juokseminen. Mekaniikanpolulta löytyy usein hyvät kekkerit, tai sitten Pirkan pesutuvasta;)

Mitähän vielä. Nukun edelleen nallen kanssa, ja nyt lähden Emma Salokosken keikalle. Tätä on odotettu!

Petteri Baumgartner, Vapaa-aikatoimari

Moro, olen Petteri Baumgartner, ikää 22 vuotta. Olen kotoisin Tampereelta ja tällä hetkellä asustelen Hervannassa. TTY:lle pääsin heti kirjoitusten jälkeen vuonna 2006, jonka jälkeen olin puoli vuotta töissä ja tammikuussa 2007 lähdin vuodeksi tutustumaan puolustusvoimien toimintaan. Koulun aloitin tutalla syksyllä 2008 ja opiskelen siis ensimmäistä vuotta, tiukasti tähtäimessä valmistua viidessä vuodessa.

Juuret kun ovat Tampereella eikä kaupungissa muutenkaan ole sinänsä vikaa päätin jäädä myös opiskelemaan Tampereelle enkä ole katunut päätöstäni laisinkaan, päinvastoin. Tällä hetkellä hoidan killan vapaa-aikatoimarin pestiä ja yritän tasapainotella sen, koulunkäynnin, urheilun ja viihteen välimaastossa.

Vapaa-ajan viettooni kuuluu hallitustouhujen lisäksi lukkopainia ja punttisalia muutama kerran viikossa sekä vapaaottelun treenailua. Pyrin myös aktiivisesti kiertämään erinäisiä koulun ja killan tapahtumia, joissa on tullut melko säännöllisesti käytyä heti fuksiviikosta alkaen.

Jaakko Kettunen, Saunamestari

Moro! Olen Jaakko Kettunen, ikää lähes 23 vuotta. Toimin kuluvana vuonna killan saunamestarina, eli käytännössä vastaan uljaan mobiilisaunamme Maltaan ylläpidosta ja operatiivisesta toiminnasta. Alunperin olen kotoisin Forssasta, ja Tampereen tutalta löysin itseni vuoden -07 syksyllä. Tuotantotalouden opinnoista haluan saada irti erityisesti kaupan ja teollisuuden logistiikan sekä liikenne- ja kuljetusalan johtotehtävissä vaadittavaa kovaa osaamista.

Vapaa-ajallani, joka nykyään on melko teoreettinen käsite, lenkkeilen mielelläni asuin-kaupunginosani Multisillan metsäisissä maastoissa. Voisin laskea harrastukseksi myös olutkulttuuriin perehtymisen, sillä laadukkaat erikoisolut ovat vuosien aikana tulleet tutuiksi. Yli kahden vuorokauden mittaiset koulu- tai muista asioista vapaaksi jäävät ajanjaksot olen täyttänyt raa'alla työnteolla jo vuodesta 2005 lähtien, joten varsinkin viikonloppuisin minut voi havaita kuljetustuotannon työtehtävistä jollakin eteläisen Suomen valtatiellä.

Aino Vaittinen, Tapahtumatoimari

Olen siis Vaittisen Aino ja toimin Indecsin vuoden 2009 hallituksessa tapahtumatoimarina. Käytännössä vastaan siis kiltahuoneen siisteydestä (en kuitenkaan ole mikään yleinen siivouskone ;)) ja kahvin- ja teenkeitto mahdollisuuksista ja autan erilaisten tapahtumien järjestelyissä. Ikää löytyy tällä hetkellä 20 vuotta ja kotoisin olen pienestä maalaiskunnasta nimeltä Nummi-Pusula. Tampereen tutalla opiskelen nyt toista vuotta ja tänne päädyin, koska tuotantotalous kiinnosti alana, mutta fysiikka (Tampereelle voi pyrkiä myös kemialla :)) jei ole vahvin puoleni. Vapaa-ajalla harrastan monennäköistä liikuntaa, netissä roikkumista, musiikin kuuntelua ja käsitöitä, minkä voi ajoittain huomata myös luennoilla. Yllättävänä faktana itsestäni voisin kertoa, että olen abi-keväälläni työskennellyt ala-asteikäisten lasten kanssa (ei enää ikinä) sekä lappanut talleilla lantaa yms..

TEK Uutiset

Ohjeita kesätöihin liittyen

- Moneen paikkaan on vielä haku auki ja päätökset tehdään tavallista myöhemmin
- Katso vinkkejä kesätöiden hakuun Teekkarin työkirjasta
 - CV- ja hakemusohje
 - palkkasuosituks
 - työpaikat
 - urasuunnittelu
 - erilaisia vinkkejä
- Kirjoittakaa kirjallinen työsopimus
- Liitytkää IAET-kassaan, jos ette vielä ole jäseniä

IAET-kassa ja korkeakoulutettujen työttömyys

Yhden ravintolaillan hinnalla (45 e) voit varautua vaikeiden aikojen varalle. Liity heti kesätyöt aloittaessasi IAET-kassaan. Liittyä kannattaa heti ensimmäisenä vuonna, mutta myöhemminkin se vielä onnistuu. Suomen elinkeinorakenteen muutoksen myötä käsillä oleva taantuma iskee korkeakoulutettuihin paljon 1990-luvun lamaa pahemmin. Vuoden 1990 lopussa työttömiä ylemmän korkeakouluasteen tutkinnon suorittaneita oli 1 493 ja vuoden 2008 lopussa 9 586. Ja valitettavasti työttömyys näyttää vain kasvavan tämän vuoden puolella. Tämä ei ole pelottelua vaan realismia, johon kannattaa suhtautua tosissaan. Mitä aikaisemmin liityt kassaan, sitä varmemmin ehdit keräämään työssäoloehdon vaatimat työviikot kasaan. IAET-kassan jäsenenä saat työttömyyden kohdatessasi reilusti korkeampaa päivärahaa kuin Kelan peruspäiväraha. Lisätietoa www.iaet.fi

TEKin harjoittelijapalkkasuosituks- set vuodelle 2009:

Opintoviikot	Opintopisteet*	Peruspalkka (euroa/kk)
25-	37,5-	1820
50-	75-	1880
75-	112,5-	1980
100-	150-	2100
130-	195-	2220
160-	240-	2370

Diplomityöpalkkasuositus vuodelle 2009 on 2400 euroa/kk.

Suosituspalkat koskevat teekkarin omaan opintoalaan liittyvää harjoittelutyötä. Keskustele työnantajan kanssa TEKin harjoittelijapalkkasuosituksista harjoittelupaikkaa hakiessasi.

Muista myös muut TEKin tarjoamat edut ja palvelut

TEKrekry, ja CV-työkalu: TEKrekry välittää työpaikkoja TEKin jäsenille, lisäksi CV-työkalun avulla voit tehdä TEKin nettisivuilla itsellesi asiallisen CV:n

Oikeudelliset palvelut: Töihin (myös kesätöihin) liittyvissä ongelmatilanteissa TEKin jäsenet voivat käyttää TEKin lakimiesten palveluita ilmaiseksi.

Jäsenetulehdet: TEK-lehti ja Tekniikka & Talous, joissa kerrotaan tekniikan alan uutuuksista, innovaatioista ja työmarkkinoiden tapahtumista.

Oppaita työelämän tarpeisiin: Monia oppaita, joista on ihan käytännön hyötyä työskenneltäessä ensimmäisessä työpaikassa ja kun asiat ovat muuten uusia.

Alennuksia: mm. IF:n vakuutuksista.

Kesätöitä ja avautumisia

"On hanget korkeat, nietokset, vaan joulu, joulu on meillä"... mutta hetkinen, jouluhan meni jo aikaa sitten, ja toivottavasti kovimmat pakkaset ovat taas tämän vuoden osalta palettu! On aika suunnata kohti kevättä ja uusia seikkailuja. Viime kesästä onkin jo yli puoli vuotta. Siinä välissä tuli raketit ammuttua sekä uudenvuoden lupaukset tehtyä, ja edellisten vuosien tapaan voidaan sanoa, että v***iksihan se lupauksen osalta taas kerran meni. Mutta näin ikuisen optimistin näkökulmasta voidaan todeta, että ainakin ensi vuoden lupaus on jo valmiina varastossa. Nyt alkaa olla taas aika pohtia elämän merkitystä ja miettiä mitä näinä nuoruuden huolettomina kesinä sitä tulisikaan tehdä. Minunkaltaisen ikuisen kesätyöaddiktin päässä alkaa jo vihreyden ja kasvun aika siintää horisontissa. Ehkä jopa pieniä mielikuvia saattaa lipua mieleeni kesästä kaukaisilla rannoilla, ilman huolia tai murheita.

Kuitenkin elämässä jo suhteellisen pitkälle edenneenä alkaa itsetunto soimata, koska taaskaan ei ole tullut laitettua tikkua ristiin kesätöiden eteen. Taitaa siis tästäkin kesästä tulla paras kesä tähän mennessä! Odotukset kuitenkin yhteiskunnan puolelta ja kaveripaine saattavat ajaa puolivahingossa kesätöiden pirulliseen oravanpyörään, johon on jo langennut useampi varomaton kulkija. Nyt kuitenkin taitaa yleinen talouden tilanne pelastaa allekirjoittaneen suuremmilta omatunnontuskilta, joita kanssaopiskelijoiden mielipiteet kesänviettotavoista ovat saattaneet joskus aiheuttaa. Edellisistä vuosista poiketen on hyvä mahdollisuus vetää tekosyykortti esiin ja todeta, että "kaikkeni annoin, mutta se ei valitettavasti riittänyt yleisen laskusuhdanteen takia". Ja se siitä sitten. Toisaalta on pakko myöntää, että kesätyö on yleisesti kaksipiippuinen asia myös itseni kaltaisen hedonistin näkökulmasta. Tämän päivän suomalaisessa yhteiskunnassa jopa työssä käymiselläkin on etunsa verrattuna lepolomaan, jos vain jaksaa kaivaa tarpeeksi ahkerasti.

Oletusarvona on, että jokaisen suomalaisen opiskelijanuoren täytyy uhrata elämänsä parhaat kesät yhteiskunnan alttarilla. Tarkoituksena on päästää työssäkäyvät rengit ja vanhat piit vetäytymään itsesäälissä 100km päässä kotoa sijaitsevalle kesämökille vetämään änkyräkännejä Juhannukseksi. Näin saadaan työhönsä, kollegoihinsa, esimiehiin ja koko yhteiskuntaan kyllästyneisiin työntekijöihin pumpattua juuri riittävä määrä energiaa, jotta he jaksavat pyörittää yhteiskunnan rattaita taas talven yli. Suomalaisessa yhteiskunnassa sekä tulevassa työelämässä arvostetaan tästä syystä ahkeria toiminnan miehiä ja naisia, jotka liikoja kyseenalaistamatta ryntäävät sankoin joukoin laput silmillä kanssasiskojen

ja –veljien seassa pyörittämään Suomen talouskasvua. Työnantajien sekä yhteiskunnan näkökulmasta tarkastellessa ihanteellinen työntekijä valmistuttaessaan on sellainen, joka on päässyt koulusta hyväksyttävässä ajassa sekä tehnyt kesät töitä joka ikinen kesä 15-vuotiaasta alkaen. Henkilökohtaisena miinuksena harmittaa, ettei useamman kesän mittainen lepoloma ja maailman ihmettely liiemmin kuulu tähän kategoriaan ihannetyöläismuurahaisesta. Mutta toisaalta, kuka jaksaa tätä lyhyttä elämää elää vain miellyttääkseen muita?

Työkokemuksen lisäksi toinen argumentti kesätöiden välttämättömyydelle on pakko hankkia rahaa, rahaa ja lisää rahaa. Rahaa kun tarvitaan ostamaan tavaraa, tavaraa ja IKEA-kuvaston koko sisällön. Kuitenkin argumentissa on perustavaa laatua oleva virhe, koska niin kuin nyt, myös tulevaisuudessa ei rahojen riittämistä minkään kokoluokan tulot takaa... ei ne tulot, vaan ne menot. Työelämään siirryttäessä työkokemuksen puute voi aiheuttaa ehkä hieman hankalamman aseman ensimmäistä oikeaa työpaikkaa hakiessa tai yhtä pykälää alemman palkkaluokan, mutta toisaalta kyllä sitä rahaa kerkeää tehdä hie- man varttuneemmalla iälläkin. Itselleni henkilökohtaisella tasolla menetys ei ole järin merkittävä, koska kuka nyt jaksaa välittää muutamasta tonnista sinne tai tänne. Jos hyvin käy ja ei onnistu päättämään elämänsä ennenaikaisesti putoamalla koskeen pienessä humalassa tai sukeltamalla liian syvälle liian vähällä hapella, niin on jopa mahdollista, että joskus sitä saattaa päästä viettämään eläkepäiviä kiikkustuoliin. Silloin ei enää vaikuta se, että minkälaisella palkalla tai minä vuonna työura alkoi. Työtä on 65 ikävuoteen päästessä ehtinyt tulla näin laiskanpulskealle korkeakouluopiskelijalle minimissäänkin 40v ja todellisille työnarkomaaneille 50v ja siinä on jo vuosi poikineen!

Kokonaisuutena näkisin, että käyttää kesänsä millä tahansa tavalla, on tärkeintä, ettei kaikista vuosista tule vain harmaata mössöä. Yksi pelottavimmista ajatuksista, mitä voisi käydä on, että siinä 40v ikäisenä huomaa, ettei ole ehtinyt nähdä ja kokea maailmaa ajan kanssa; elää nuoruutensa kesiä ja nauttia vain huolettomasta elämästä. Kaikki aikaisemmin eletyt vuodet vaikuttavat samalta, eikä pystyisi edes kertomaan mitä teki minäkin vuotena tai pahimmassa tapauksena vuosikymmenenä. Mutta toisaalta, jokainen tekee sitä mistä itse pitää ja jonkunhan se on kesälläkin töitä tehtävä. Joillekin elämässä parasta voi aivan hyvin olla se työnteko ja joillekin jokin muu. Tärkeimpänä asiana on kuitenkin muistaa, että kerranhan sitä täällä vain ollaan ja sen ainoan kerran on parempi olla hauska!

Hervannan anatomia

Mistä on pieni Hervanta tehty?

Oravat. Oravia vilisee koko ajan joka paikassa, mutta näihin pieniin pörröisiin otuksiin liittyy suuri mysteeri: onko kukaan koskaan nähnyt kuollutta oravaa Hervannassa? Eikö niitä oikeasti jää koskaan autojen alle, eivätkö ne koskaan sairastu, vai poistuvatko ne vain Lempäälän puolelle elämänsä ehtoopuolella?

Tiilet. Tiiliä siellä, tiiliä täällä... Hervannassa on vaikeaa löytää rakennusta tai ainakaan montaa, jotka eivät olisi tiilestä muotoiltuja. Lukuun ottamatta TTY:n Sähkötaloa, jonka pintaratkaisu nyt on muuten vain mielenkiintoinen.

Teekkarit. Tätä lienee turha ihmeemmin selittää.

Maahanmuuttajat. Hervannassa liikkuessasi on hyvin suuri todennäköisyys, että kuulet kieltä, jota et pysty ymmärtämään. Eikä tämä johdu ainoastaan humalatilasta.

Eläkeläismammat. Osa on herttaisia symppiksiä, osa maanteiden kauhuja, jotka hoippuvat pyörätien laidalta toiselle ja valittavat sitten siitä, ettei soittanut kelloa tai että kyseessä on heidän näkökulmastaan jalkakäytävä. Ja jotka ensin etuilevat kassajonossa ja jäävät sitten juttelemaan kassahenkilön kanssa niin pitkäksi aikaa, että pakasteesi ovat varmasti sulaneet, kun lopulta pääset niitä pakkaamaan asti.

Penkeillä viihtyvät (herras)miehet. Näitä et voi välttää tapaamasta, olut- tai väkevampi pullo kourassaan, mutisten ja jutellen yksinään tai toistensa kanssa. Harvemmin vaarallisia tai edes pelottavia, useimmiten vain osa maisemaa.

Kummalliset lapset. Ihmisryhmiä luetellessani en voi olla mainitsematta myös näitä. Hervannassa liikkuessasi kun näet lapsia, ole varuillasi. Ne voivat tehdä tai sanoa ihan mitä tahansa. Ihan koska tahansa. Ihan kenelle tahansa.

Huuma. Yökerho, joka tuntuu heräävän henkiin ainoastaan teekkaribileiden aikaan.

Kebabit, pizzat, subit. Sopivaa ruokaa monelle ja moneen tilanteeseen. Useampiakin tarjoajia Hervannan alueella, jostain kumman syystä.

Päiväkodit ja leikkipuistot. Näitä tuntuu löytyvän jokaisesta kadunkulmasta ja tiheämminkin. Onko Hervannassa tosiaan niin paljon lapsia vai mihin näitä kaikkia oikeasti tarvitaan?

Kauppakeskus Duo. Kukaan ei oikeastaan tiedä, onko se todellinen kauppakeskus vai vain... hyvin hehkutettu kokonaisuus. Iso se ei ole, mutta oleelliset liikkeet löytyvät. Samoin kuin aika lailla turhaa.

Koulut ja oppilaitokset. TTY tottakai; Poliisikoulu, joka elää täysin omaa, suljettua elämäänsä eristyneenä kaikesta muusta; ammattikoulu, joka on piilotettu huolellisesti niin, ettei kukaan pysty sinne ainakaan vahingossa eksymään.

Mikontalo. Maamerkki, jossa niin moni kuitenkin myös asustaa. Ja ei, sitä ei vain voinut olla mainitsematta.

Kuvasatoa alkuvuodelta

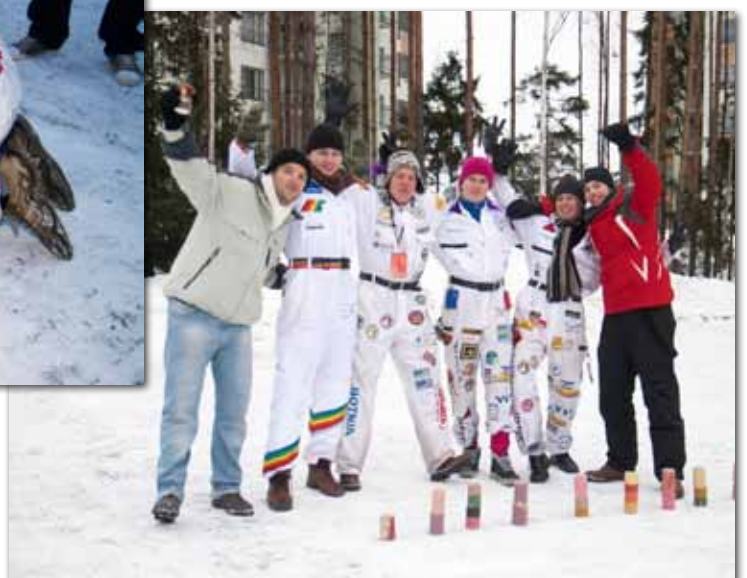
FuksiXQ

Haalarisauna

Kyykkä

Jatkuva pyrkimys paremmaksi.
Accenture on Suomen paras työpaikka.
Jo kolmatta kertaa.

Arkea sellaiselle kuin Tiger.

Jos haluat työn, jonka monet mahdollisuudet ja haasteet antavat sinulle tilaisuuden tehdä merkityksellisiä asioita joka päivä, tule Accenturelle. Kehität kykyjäsi ja kasvat ammatillisesti työskentelemällä yhdessä lahjakkaiden kollegojen kanssa. Opit vertaistaan vailla olevasta kokemuksesta, samalla kun autat asiakkaitamme huippusuoriutujiksi. Työskentelet yrityksessä, joka on valittu Suomen parhaaksi työpaikaksi jo kolmena vuonna peräkkäin. Jos haluat tämän olevan arkeasi, Accenture on paikkasi.

Tutustu meihin accenture.fi/tyopaikat

• Consulting • Technology • Outsourcing

>
accenture
High performance. Delivered.

